

9/2025



report

ČTYŘI TÝDNY ZKUŠENOSTÍ





102. PRŮZKUMNÝ PRAPOR
GENERÁLA KARLA PALEČKA

**PŘIDEJ SE K
ROTĚ HUMINT**

VÝBĚR OSOB

6. - 9. 10. 2025

Pracovní náplň

- Pravidelné nasazení v zahraničních operacích
- Účast na zahraničních kurzech a cvičeních
- Vytěžování a zpracovávání získaných informací pro účely zpravodajského zabezpečení AČR

Staň se součástí profesionálního týmu!



Web



IG



FB

Životopis a stručný motivační dopis
pošli na: **humint@mo.gov.cz**

ZAČAL ŠKOLNÍ ROK – I V DĚTSKÝCH SKUPINÁCH

Jako již tradičně jsme 1. září ve všech námi zabezpečovaných dětských skupinách přivítali nově nastupující děti zaměstnanců Ministerstva obrany, pro které jsou tyto dětské skupiny zřízeny. Letos v září nastupuje celkem 160 dětí, pro tento školní rok jsou tedy ještě volné kapacity s výjimkou dětské skupiny v posádce Tábor.

Agentura profesního rozvoje a podpory aktivit zabezpečuje péči o předškolní děti v deseti dětských skupinách, v osmi posádkách, s celkovou kapacitou 204 míst. Děti jsou přijímány

i během školního roku, pokud to umožní kapacita dětské skupiny. Služba péče o děti je poskytována i během školních prázdnin.

V dětské skupině v posádkách Bechyně a Tábor mohou být děti již od jednoho roku do zahájení povinné školní docházky. V dětských skupinách v posádkách Praha I, Praha II, Praha III, Hranice na Moravě, Hradec Králové, Brno, Čáslav a Brandýs nad Labem-Stará Boleslav mohou být děti od dvou let do zahájení povinné školní docházky.

Text: Pavla Kučerová



OBSAH

CV90 – kombinace mobility, palebné síly a ochrany	4
Modernizace Armády České republiky	8
Čtyři týdny životních zkušeností	14
„Tankáni“ ladili formu v Boleticích	18
Modré nebe nad Českými Budějovicemi	22
Matterhorn – „Hora, co ční k nebesům“	24
Cenná výměna zkušeností	26
Projekt Zelená cesta funguje už dvacet let	28
Bojová vozidla Ajax přicházejí do vojsk	32
Kanadský tým ocenil českou profesionalitu	34
Náš cíl: komfort i dostupnost péče	36
Kapitulace Japonska	38

PŘÍLOHA **dukla**sport

ME v Račicích: Pět medailí! Nejcennější kov vylovil Fuksa	42
MS v Miláně: Dvě zlata a jedno stříbro. Fuksa s Dostálem zářili	43
Parašutisté Dukly zářili na mistrovství Evropy FAI	44
Orientační běžci uspěli na Světových hrách v Číně: stříbro a bronz!	45
Vích zaběhl český rekord na 3 000 metrů překážek!	46
Jedenáct medailí z atletického šampionátu, z toho sedm zlatých	47
Moderní pětibojař Lukeš má individuální bronz z MS!	48
Dukláci získali na střeleckém ME v Chateauroux 19 medailí!	49

CV90 – KOMBINACE MOBILITY, PALEBNÉ SÍLY A OCHRANY

Ve Švédsku bylo vyrobeno první pásové bojové vozidlo pěchoty CV90 určené pro českou armádu. Zástupci společnosti BAE Systems Hägglunds AB ho koncem letošního srpna představili ve švédském městě Örnsköldsvik. Vozidlo bylo slavnostně představeno ministryni obrany Janě Černochové a švédskému ministru obrany Pálu Jonsonovi. Pořízení CV90, které používá řada spojeneckých armád, je zásadní krok v modernizaci Armády ČR. V její výzbroji nahradí techniku, která má původ ještě v dobách Sovětského svazu. Projekt tak zásadně přispívá k zajištění bezpečnosti České republiky, naplnění aliančních závazků a zároveň přináší příležitost pro uplatnění českého obranného průmyslu.





„Dnešek je důkazem, že o modernizaci armády jen nemluvíme, ale tvrdě na ní pracujeme. Jde o důležitý moment pro bezpečnost České republiky. Za projektem CV90 stojí měsíce vyjednávání, stovky lidí a tisíce hodin práce. Jsem přesvědčena, že díky společnému úsilí dostanou čeští vojáci v podobě CV90 to nejlepší, co evropský obranný průmysl nabízí,“ uvedla ministryně obrany Jana Černochová. Vláda v létě 2022 ministryni obrany Černochovou pověřila, aby jednala o nákupu bojových vozidel pěchoty se švédskou vládou, smlouva byla uzavřena v roce 2023. „Během rekordně krátké doby jsme tak vyřešili několikaleté zpoždění, které za předchozích vedení ministerstva projekt nabral,“ poznamenala ministryně.

První obrněnci v roce 2026

Ve Švédsku bude celkem vyrobeno 39 vozidel, prvních několik kusů bude určeno k testování. Další 207 strojů sestaví státní podnik VOP CZ. První obrněnci do České republiky ze Švédska přijedou podle plánu v roce 2026, hlavní dodávky jsou plánovány v letech 2027 až 2030. Zapojení českého obranného průmyslu do zakázky je jednou z priorit Ministerstva obrany. Švédská strana celkově deklaruje zapojení českého průmyslu v objemu alespoň 40 procent celkové ceny zakázky. Podílet se na něm bude více než 20 českých společností. Hlavními subdodavateli budou státní podnik VOP CZ, Excalibur Army, VR Group, Ray Service a Meopta. Jejich zástupci se účastnili slavnostní ceremonie, na které výrobce představil první stroj v českých barvách. České firmy díky projektu navíc získávají možnost podílet se na výrobě obrněnců i pro další zákazníky.

Jak je již zmíněno výše, zásadní roli ve výrobě sehraje státní podnik VOP CZ, v jehož výrobních halách bude sestaveno přes 200 obrněnců. Ve VOP bude probíhat kompletace vozidel, lakování a finální testování před předáním české armádě. Státní podnik zajišťuje také projektové a vývojové práce. Na starost dostal rovněž

vývoj zdravotnické verze CV90 a dělostřelecké pozorovatelný.

Zásadní krok v modernizaci české armády

CV90 jsou určeny k přezbrojení praporů 7. mechanizované brigády. Jde o součást jednoho ze závazků, ke kterým se Česká republika v NATO zavázala již v minulosti a které vyplývají i z tzv. CT2025, tedy Capability Targets 2025 schválených letošním aliančním summitem. CV90 podle výrobce vojákům

poskytuje kombinaci mobility, palebné síly a ochrany. „Jde o léty osvědčené vozidlo, které může čerpat ze zkušeností z nasazení na reálném bojišti. Plně tak odpovídá požadavkům, které na pásové bojové vozidlo pěchoty vojáci vypsalí,“ uvedla ministryně. Vozidlo CV90 různých kategorií je zavedeno v řadě spojenec-kých armád, a česká armáda tak bude moci s partnerskými zeměmi sdílet jejich zkušenosti ze zavádění i užívání vozidla.

Text: tiskové odd. odboru komunikace, foto: Jan Schejbal







CV90 MkIV

MODERNIZACE ARMÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

Výběr pořizované techniky v letech 2021–2025



CV90 MkIV

Pásová bojová vozidla pěchoty CV90 MkIV

Předmětem veřejné zakázky je pořízení 246 pásových bojových vozidel pěchoty (PBVP) v sedmi modifikacích, dále 29 dílenských kolových vozidel ve třech modifikacích, výškolení personálu, výchozí logistická podpora; výcviková základna (simulátory, trenážery, makety a obrazy), munice pro zaškolení, dodávky náhradních dílů a dílenských prostředků a získání práv duševního vlastnictví (licenci), týkajících se zejména výroby, servisu, modernizace a vývoje.

Cílem je přezbrojit 7. brigádní úkolové uskupení na moderní typ PBVP, a tím zabezpečit zvýšení operačních schopností Pozemních sil Armády ČR, především v rámci schopností mechanizovaného vojska. A to na území ČR i v zahraničních operacích.

Dojde k náhradě morálně i technicky zastaralých bojových vozidel BVP-2 ruské (sovětské) provenience, a tudíž i ke zbavení jakékoli – byť jen potenciální – závislosti na náhradních dílech či službách poskytovaných subjekty z Ruské federace.

Dodavatel: agentura Försvarets Materielverk, společnost BAE Systems Hägglunds AB (Švédsko)

Počet pořizovaných kusů: 246

Celková částka zakázky: 49,38 mld. Kč (bez DPH)

Předpokládaná doba dodání: 2026–2030

Přínos pro AČR: Cílem tohoto přezbrojení je dosáhnout zvýšení interoperability v rámci spojeneckých operací a snížení závislosti na technice, náhradních dílech a munici ruské provenience. Dále je cílem zabezpečit naplnění požadavku NATO na výstavbu těžké brigády dle cílů výstavby schopností (Capability Targets 2021).

Logistická vozidla Tatra 815-7

Tatra T-815 typové řady 7 je těžký nákladní automobil určený primárně jako logistické vozidlo do terénu. Tvoří páteř vybavenosti logistických jednotek Armády České republiky. Jedná se o podpůrnou techniku sloužící k materiálnímu zabezpečení vedení bojové činnosti, případně pro zabezpečení výcviku v polních podmínkách a pro zabezpečení jednotek nasazených v zahraničních operacích.

Jedná se o vojenská terénní vozidla speciálně zkonstruovaná pro armádní použití, a to podle českého obranného standardu i standardů NATO. Vozidla jsou určena pro plnění úkolů ozbrojených sil v různých klimatických pásmech při teplotách okolí od -32 do +49 °C. Jsou vybavena zařízením k tažení přípojných vozidel a vyprošťovacím navijákem umožňujícím samovyproštění a vyprošťování jiných vozidel až do shodné celkové hmotnosti. Vozidla se vyznačují vysokou brodivostí a systémem centrálního huštění pneumatik, který zvyšuje jejich průchodnost v těžkém terénu. Vozidla disponují filtroventilačním zařízením pro ochranu osádky v kabině vozidla před účinky zbraní hromadného ničení.

Valníková vozidla T-815 6×6 a 8×8 kategorie č. 7 N3G-V (valník) jsou určena k přepravě materiálu a osob. Vozidlo T-815-7 8×8 MSH-165-SCA – nakladač kontejnerů je vybaveno jednoramenným hákovým nakladačem, umožňujícím nakládku, vykládku a přepravu kontejnerů ISO 1C a ISO 1CC, kontejnerů dle DIN 30722 a kontejnerů dle standardu NATO 20413. Zvedací výkon nakladače je 16 500 kg.

Dodavatel: Tatra Defence Systems, s. r. o. (ČR)

Počet pořizovaných kusů:

– T-815 6×6 – 7. kategorie N3G-V (valník): 35–411 ks

– **T-815 8x8 – 7. kategorie N3G-V (valník):** 31–308 ks
 – **T-815-7 8x8 MSH-165-SCA (nakladač kontejnerů s „H“
 rámem pro přepravu a manipulaci s kontejnery ISO 1C
 kategorie N3G:** 32–160 ks
Celková částka zakázky: 11,034 mld. Kč (bez DPH)
Předpokládaná doba dodání: 2025–2031

Přínos pro AČR: Zvýšení schopnosti přepravy materiálu a techniky jednotek logistické podpory k plnění bojových úkolů, úkolů spojených s nasazením ozbrojených sil v záchranných a humanitárních operacích i úkolů v běžném životě.



Kolová obrněná vozidla MARS

Speciální obrněná víceúčelová vozidla MARS pro vojenské využití zajišťují nejvyšší možnou úroveň ochrany osádky proti střelbě z palných zbraní a proti následkům výbuchu min a nástražných výbušných zařízení.

Vozidlo bylo krátce po svém uvedení na trh vybráno společností SAAB pro integraci jejího protiletadlového systému VSHORAD RBS-70NG. Současně nabízí širokou variabilitu v možnostech volby konfigurace vozu. Vozidlo je dostupné v uspořádání 4x4 a 6x6 a díky velmi prostorné nástavbě a vysoké pevnosti konstrukce jde o ideální platformu pro instalaci speciálního vybavení. Součástí smlouvy je také pořízení dalších 8 kusů samostatných přenosných protiletadlových raketových kompletů RBS-70 NG. Dodávka dále zahrnuje 80 kusů raket RBS 70,



výcvikové prostředky a zařízení, náhradní díly, vybavení pro údržbu a opravy, školení personálu a další související komponenty. MARS se dále vyznačuje excelentními jízdními a manévrovacími schopnostmi (například možností instalace zadní nápravy s natáčením kol pro provoz ve stísněných městských či terénních podmínkách anebo možnost samostatného nastavení světla výšky jednotlivých kol).

Dodavatel: SAAB Dynamics (Švédsko), SVOS Přelouč (ČR)

Počet pořizovaných kusů: 24 kolových obrněných vozidel MARS s integrovaným systémem protivzdušné obrany RBS-70 NG

Celková částka zakázky: 4,1 mld. Kč (bez DPH)

Předpokládaná doba dodání: 2028–2030

Přínos pro AČR: Posílení obrany pozemních sil, podpora protivzdušné obrany – zvýšení mobility a udržení schopnosti obrany brigádního úkolového uskupení, a to především 7. brigádního úkolového uskupení (součást těžké brigády), přičemž úkol zabezpečení brigádního úkolového uskupení je uveden v cílech výstavby schopností NATO (Capability Targets 2025 – 12 palebných prvků na brigádní úkolové uskupení).

Modernizace vrtulníků platformy H-1

Jedná se o technické zhodnocení 8 ks vrtulníků platformy H-1 (6 ks vrtulníků AH-1Z Viper a 2 ks vrtulníků UH-1Y Venom) darovaných vládou USA v rámci programu Excess Defence Articleless (EDA), které budou svým stavem a vybavením odpovídat již dodaným vrtulníkům systému H-1. Jde o schopnosti jako např. defektoskopie nosných částí konstrukce draků vrtulníků a jejich protikoroziní ošetření, instalace těžkých agregátů avionického a optoelektronického vybavení, instalace nového vybavení radiostanic CCI s kryptografickým zařízením, systémů vlastní – cizí (IFF) a systémů protiopatření proti protiletadlovým řízeným střelám. Zároveň s technickým zhodnocením vrtulníků pořizuje Ministerstvo obrany příslušenství, letecký simulátor a náhradní díly pro jejich údržbu. Cílem je dosažení plnění úkolů bojové podpory jednotek pozemních a speciálních sil, plnění úkolů v Národním posilovém systému protivzdušné obrany a možná spolupráce se složkami integrovaného záchranného systému (IZS) při řešení krizových situací.

Dodavatel: Defense Security Cooperation Agency (USA)

Počet pořizovaných kusů: 8

Celková částka zakázky: 8,13 mld. Kč (bez DPH), z toho 300 mil. USD (dle aktuálního kurzu 6,3 mld. Kč) hrazeno z daru americké vlády

Předpokládaná doba dodání: 2028

Přínos pro AČR: Posílení obrany pozemních a speciálních sil včetně plnění úkolů se složkami IZS.



Obrněná vozidla na podvozku TITUS

Kolová obrněná vozidla velitelsko-štábní (dále jen KOVVŠ) na podvozku TITUS jsou určena k zabezpečení velení a řízení v různých podmínkách boje – a to na místě i za pohybu – a dále k zajištění automatizace práce uživatelů jednotek pozemních sil na taktickém stupni velení. Umožňují sdílení informací mezi vybranými uživateli na místě velení a výměnu informací v interoperabilním prostředí mnohonárodních operací. Mohou být použita pro zabezpečení úkolů ozbrojených sil v míru i za války, a to jak na území České republiky, tak i mimo něj. Vozidla TITUS jsou v Armádě ČR zavedená. Již v roce 2019 byla uzavřena smlouva na pořízení 62 ks vozidel TITUS 6x6 ve třech verzích: místo koordinace palebné podpory, kolové obrněné vozidlo spojovací a kolové obrněné vozidlo velitelsko-štábní. Dodávky včetně logistického a výcvikového zabezpečení byly ukončeny v roce 2024.

Nová vozidla s označením KOVVŠ/M2 jsou oproti minulé verzi upravená a vybavená mj. na základě zkušeností z války na Ukrajině – zapracovány jsou v této verzi veškeré nové znalosti z bojiště poskytnuté spojenci v oblasti radioelektronického boje, komunikačních a navigačních systémů. Upravovala se rovněž technická specifikace dle nových požadavků Armády ČR.

Předmětem této veřejné zakázky je pořízení 22 kusů KOVVŠ/M2 včetně školení instruktorů a administrátorů komunikačních informačních systémů (KIS) a dílenských specialistů a instruktorů podvozku. Součástí je i pořízení dvou kusů výcvikových vozidel KOV VVR TITUS 6x6.

Dodavatel: ELDIS Pardubice, s. r. o. (ČR)

Počet pořizovaných kusů: 22 KOVVŠ/M2 TITUS 6x6 + 2 KOV VVR TITUS 6x6

Celková částka zakázky: 4,068 mld. Kč (bez DPH)

Předpokládaná doba dodání: 2027

Přínos pro AČR: Jedná se o zásadní krok při budování schopností v oblasti komunikačních a informačních systémů.



TITUS

Tanky Leopard 2A4

Tank Leopard 2A4 je bojové, pancéřované, pásové obrněné vozidlo s vysokou manévrovací schopností v terénu. Patří do kategorie hlavní bojový tank (Main Battle Tank). Vyznačuje se odolným pancéřováním, vysokou manévrovací schopností, průchodivostí obtížným terénem se schopností hlubokého brodění a velkou palebnou silou.

Je určen k ničení jiných tanků a dalších lehce až středně pancéřovaných cílů, nízkoletících prostředků a živé síly z místa i za pohybu, ve dne i v noci. Je vyzbrojen 120mm kanonem s hladkou hlavní s manuálním nabíjením stabilizovaným ve dvou rovinách a dvěma kulomety MG3 ráže 7,62 mm. Jeden je spřažený s kanonem a druhý, protiletadlový, je na příkopu nabíječe. Tank je vybaven zařízením chránícím osádku a vnitřní výbavou proti tlakové vlně, radiaci a chemickým látkám, dále zařízeními pro jízdu pod vodou, k vytváření dýmových clon

a pro hašení požáru uvnitř vozidla. Kromě toho zakázka zahrnuje také zástavbu komunikačních a informačních systémů, dílenských prostředků, související materiál a počáteční zásoby munice.

Dodavatel: Rheinmetall Landsysteme GmbH (Německo)

Počet pořizovaných kusů: 14

Celková částka pořízení: 3,979 mld. Kč (bez DPH)

Předpokládaná doba dodání: 2026

Přínos pro AČR: Náhrada stávajících tanků T-72M4 CZ, zajištění interoperability se spojenci a tím lepší dostupnosti náhradních dílů a logistické podpory. Posílení schopností Armády ČR vést boj s protivníkem na obdobné technologické úrovni.

Pozn.: V letech 2022–2025 obdržela Armáda ČR formou daru od Německa dalších celkem 28 ks tanků Leopard 2A4 a 2 ks vyprošťovacího tanku ARV 3 Buffalo. Ministerstvo obrany zároveň v červenci 2025 zajistilo servisní podporu pro všechny tanky typu Leopard 2A4 využívané Armádou ČR.



Leopard 2A4

Letouny Gripen – poslední pronájem

Jedná se o prodloužení smlouvy o pronájmu 12 ks letounů JAS-39 Gripen, systémů podpory a poskytnutí souvisejících služeb, včetně dodávky kryptografických prostředků a provedení nutné modernizace letounů. Modernizace zahrnuje nové letecké řízení střely krátkého a středního dosahu, modernizaci palubního radaru, rušení odolné GPS, výpočetní architekturu Ethernet či modifikaci výcvikových a pozemních podpůrných zařízení.

V rámci ochrany českého vzdušného prostoru jsou letouny JAS-39 Gripen schopny plnit mimo jiné i tzv. úkoly ADX (Air Defence Advanced), což je působení proti vzdušným cílům protivníka. Mezi tyto schopnosti patří: rozpoznání nízko a pomalu letících vzdušných cílů na pozadí země, vyhledání a sledování vícenásobného množství vzdušných cílů, provádění aktivní protivzdušné operace, zabezpečení utajovaného, odolného hlasového a datového spojení se vzdušnými a pozemními prostředky či zabezpečení vlastní ochrany pokročilými prostředky systému výstrahy a elektronického boje.

Dodavatel: agentura Försvarets Materielverk (Švédsko)

Počet kusů provozovaných letounů: 12

Celková částka zakázky:

– **pronájem a podpora:** 13,79 mld. Kč (bez DPH)

– **modernizace:** 3,34 mld. Kč (bez DPH)

Předpokládaná doba dalšího pronájmu: 2027–2035

Přínos pro AČR: Zachování schopnosti chránit vzdušný prostor České republiky a zapojovat se do spojeneckých misí v zahraničí.



JAS-39 Gripen

Víceúčelový bojový letoun F-35

Letouny páté generace F-35 po roce 2035 nahradí nyní provozované letouny JAS-39 Gripen. I když se švédskými stroji panuje spokojenost, bylo potřeba vyřešit budoucnost českého nadzvukového letectva v příštích desetiletích. Armáda ČR proto zpracovala vojenské doporučení, ze kterého jednoznačně vyplynulo, že stroje páté generace jsou jediné, které mohou obstát na bojištích budoucnosti. Na trhu je jediným dostupným letounem tohoto typu F-35. Stejnou cestou jde i řada dalších spojenců a v příštích letech se F-35 stane na evropském nebi dominantním strojem. Pořízení letounů páté generace je také jedním z úkolů, které pro ČR vyplývají z členství v Severoatlantické alianci.

Klíčovými vlastnostmi letounů F-35 jsou kombinace nízké zjistitelnosti/detekovatelnosti pro radary a schopnost v reálném čase sbírat a pokročilou fúzí zpracovávat data, která umí distribuovat dalším

jednotkám nebo vojenským systémům. Nad potenciálním nepřítelem je tak získána jasná technologická převaha.

Součástí zakázky je kromě pořízení samotných strojů i jejich vybavení včetně munice, dále výcvik pilotů, údržba a servis letounů. V rámci projektu se plánuje i příprava odborného personálu a modernizace infrastruktury, což se týká hlavně letecké základny v Čáslavi.

Dodavatel: Lockheed Martin (USA)

Počet pořizovaných letounů: 24

Celková částka zakázky: cca 150 mld. Kč (cena za celý projekt včetně infrastruktury)

Předpokládaná doba dodání: 2029–2034

Přínos pro AČR: Schopnosti nadzvukového letectva posune na zcela novou úroveň. Díky svým možnostem a senzorovému vybavení bude jejich zavedení znamenat významný přínos i pro další části armády.



F-35

Vozidla s balistickou ochranou

Nová kolová vozidla s balistickou ochranou střední hmotnostní kategorie budou sloužit ženistům, zdravotníkům, speciálním silám i Vojenské policii pro přepravu osob, materiálu a plnění dalších úkolů. Díky nim získají jednotky vyšší ochranu a flexibilitu při plnění úkolů doma i v zahraničí. Vozidla se pořizují v rámci projektu s názvem „Univerzální kolová platforma“ (UKP).

Požadováno je pořízení až 185 kolových vozidel, přičemž většina bude určena pro ženisty a vojenské zdravotníky. Počítá se s několika variantami od vozidel pro ženijní a průzkumná družstva až po zdravotnická vozidla, která budou určena pro sedící i ležící pacienty. Dodavatel bude vybrán v rámci výběrového řízení. Projekt UKP letos v červnu vláda zařadila mezi Strategické projekty Armády ČR.

Dodavatel: probíhá výběrové řízení

Počet pořizovaných kusů: až 185 kolových vozidel

Celková částka zakázky: částka vzejde z výběrového řízení

Předpokládaná doba dodání: předpoklad dodání prvních vozidel je konec roku 2026

Přínos pro AČR a Vojenskou policii: Nová kolová vozidla s balistickou ochranou v Armádě ČR a u Vojenské policie nahradí nyní používané nepancéřované prostředky. Zásadně se tak zlepší ochrana vojáků, zvýší se i mobilita jednotek, zabezpečí se schopnost plnit úkoly ženijní podpory, odsunového systému zdravotnického zabezpečení AČR i zajištění zdravotnického zabezpečení jednotek provádějících speciální mise, dále i úkoly policejní ochrany a bojové podpory AČR.



Na snímku dosud používané vozidlo Iveco – podoba nových vozidel vzejde z výběrového řízení.



Ilustrační foto: KNDS

Tank Leopard 2A8

Zkušenosti z konfliktu na Ukrajině jasně potvrzují unikátnost a bojovou hodnotu tanků. Jako jediné kombinují vysokou palebnou sílu, pohyblivost a odolnost. Ukazuje se, že zejména moderní tanky západní konstrukce dokáží chránit osádku i před novými hrozbami války vysoké intenzity.

Kolegium ministryně obrany v srpnu 2025 odsouhlasilo, že se ČR připojí k dohodě německého Ministerstva obrany s KNDS, výrobcem tanků Leopard 2A8. Rámcová dohoda umožňuje pořídit 58 hlavních bojových tanků Leopard 2A8 v bojovém a velitelském provedení. V první fázi jich bude nakoupeno 44 kusů. Dále se počítá s nákupem až 19 tanků jiných provedení (vyprošťovací, mostní, ženijní a pro výcvik řidičů). Celkem bude mít Armáda ČR minimálně 61 a maximálně 77 tanků v šesti různých provedeních.

Součástí zakázky jsou systémy vlastní a protiminové ochrany i integrovaná logistická podpora zahrnující náhradní díly, management podpory, dokumentaci a školení. Pořízení tanků Leopard 2A8 představuje logické pokračování předchozí akvizice strojů Leopard 2A4.

Dodavatel: KNDS

Počet pořizovaných kusů: 44 (záměr je až 77 kusů)

Celková částka zakázky: 34,25 mld Kč (včetně DPH) za aktuálně pořizovaných 44 kusů

Předpokládaná doba dodání: 2028–2031

Přínos pro AČR: Tanky jsou nezbytnou součástí těžké brigády, kterou ČR slíbila vybudovat jako náš příspěvek ke kolektivní obraně Severoatlantické aliance. Tankové vojsko je nutné nejen ke splnění aliančních závazků, ale především pro obranu České republiky.

Letouny Embraer C-390 Millennium

Armáda ČR v současné době nemá k dispozici letouny, které by dokázaly na střední až dlouhé vzdálenosti například evakuovat větší počet lidí z krizových oblastí nebo by do nich naopak dopravily vojáky i s technikou. Tuto schopnost, jež jí dlouhodobě chyběla, mají zajistit dva střední transportní letouny Embraer.

Letouny C-390 dokážou transportovat až 26 tun nákladu, případně 80 cestujících nebo 64 plně vyzbrojených výsadkářů.

Česká republika letouny pořizuje za obdobných podmínek jako další spojenské země. Kromě samotných letounů Ministerstvo obrany nakupuje řadu doplňkového vybavení, které umožní naplno využít schopnosti letounu a které nyní ČR chybí. Jde například o schopnost hašení ze vzduchu, modul pro transport pacientů, systém vlastní ochrany pro operace v nebezpečném prostředí, systém pro tankování ve vzduchu (příjem i výdej paliva), přídavné nádrže a další vybavení. Součástí zakázky je také pořízení pozemního vybavení, počáteční dodávky náhradních dílů a školení personálu. V rámci kontraktu byla zároveň uzavřena Dohoda o průmyslové spolupráci.

Dodavatel: Empresa Brasileira de Aeronáutica S.A. (Brazílie)

Počet pořizovaných kusů: 2

Celková částka zakázky: 11,3 mld. Kč (bez DPH)

Předpokládaná doba dodání: 2026–2028

Přínos pro AČR: Nákup těchto letounů posílí schopnosti Armády ČR a jejích vzdušných sil v oblastech přepravy lidí a materiálu, evakuace osob i hašení požárů. Stroje jsou schopné přepravovat těžší bojovou techniku.



Embraer C-390 Millennium

Ruční palné zbraně

Tradiční český výrobce Česká zbrojovka bude dodávat Ministerstvu obrany do roku 2031 pušky BREN 2 ráže 5,56 × 45 mm s 11" a 14" hlavní, podvěsný granátomet CZ GL 40 mm, pušky BREN 2 ráže 7,62 × 51 mm NATO a pistole CZ P-10 C, a to včetně příslušenství – optoelektronických zaměřovačů (denní a noční optika a laserové zaměřovače), souprav náhradních dílů, souprav zbrojů, pouzder a obalů. Nákup je pořizován formou rámcové dohody, zbraně tedy bude ministerstvo objednávat podle skutečné potřeby a finančních možností. Smlouva, jež byla v době vzniku tohoto textu těsně před podpisem, navazuje na dosavadní úspěšnou spolupráci s firmou, která patří mezi deset největších výrobců ručních palných zbraní na světě. Ministerstvo obrany uzavřelo s Českou zbrojovkou v uplynulých patnácti letech dvě smlouvy na pořízení zbraní a příslušenství v součtu za asi 6 miliard korun, což znamenalo dodávky několika desítek tisíc kusů zbraní. Tyto akvizice umožnily kompletní přechod na výzbroj jednotlivce tak, aby to odpovídalo standardu Severoatlantické aliance.

Dodavatel: Česká zbrojovka, a. s. (ČR)

Počet pořizovaných kusů: dle aktuální potřeby AČR

Celková částka zakázky: 4,26 mld Kč (bez DPH – rámcová smlouva)

Předpokládaná doba dodání: 2025–2031

Přínos pro AČR: Pořízení zbraní je nezbytné k úplnému dokončení přezbrojení armády a složek MO ručními palnými zbraněmi a obměně zbraní, jejichž životnost bude postupně končit.

Ruční palné zbraně



Družice SATurnin-1

V lednu 2025 byla vynesena na oběžnou dráhu největší a technologicky nejvyspělejší tuzemská družice SATurnin-1 vyvinutá v ČR za významné podpory Ministerstva obrany ČR. První návrh družice vznikl v roce 2022, samotná integrace probíhala mezi lety 2023–2024. Jedná se o vědecko-výzkumnou misi se zaměřením na moderní technologie dálkového průzkumu Země.

Na realizaci byly využity finanční prostředky určené na vědu, výzkum a inovace, tedy peníze z programu na podporu domácích vývojových a odborných kapacit. Klíčové komponenty byly vyvinuty a integrovány v VZLU Aerospace v ČR. Družice využívá algoritmy umělé inteligence pro zpracování dat a je vybavena kamerou s vysokým rozlišením pro detailní snímkování Země. Rozpětí družice po roztažení solárních panelů je 87 cm.

SATurnin-1 rozšířil unikátní schopnosti Satelitního centra Vojenského zpravodajství budovaného od roku 2018. Snímky pořízené tímto centrem slouží nejen pro účely zajištění obrany a bezpečnosti ČR nebo aliančních partnerů, ale v případě potřeby je využívají i orgány státní správy a krizového řízení.

Dodavatel: VZLU Aerospace, a. s. (ČR)

Počet pořizovaných kusů: 1

Celková částka zakázky: 98 mil. Kč (bez DPH)

Rok dodání: 2025 (již dodána)

Přínos pro AČR: Zajištění moderního satelitního snímkování pro obranné i civilní účely a podpora rozvoje českých technologických kapacit.

Družice SATurnin-1



ČTYŘI TÝDNY ŽIVOTNÍCH ZKUŠENOSTÍ

Měsíc plný fyzické zátěže, psychické odolnosti a vystupování z komfortní zóny. Tak by se dal v krátkosti shrnout čtyřtýdenní výcvik středoškoláků, kteří se pod vedením 102. průzkumného praporu zapojili do letošního ročníku Dobrovolného vojenského cvičení. Výcvik, který začal jako zkouška něčeho nového, se pro většinu z nich stal životní zkušeností. Z celkem 29 nastupujících studentů jej úspěšně dokončilo 27 vojáků, kteří v pátek 1. srpna složili slavnostní přísahu v posádce Práslavice.

Výcvik byl od samého počátku koncipován tak, aby mladým lidem přiblížil reálné fungování ozbrojených sil. Nešlo pouze o zvládnutí vojenských dovedností, ale o celkový přístup k fungování jedince i celku. Od prvního raního nástupu, přes výcvik ve střelbě, topografii, chemické a zdravotnické přípravě, až po noci strávené v lese během komplexních polních výcviků.

„Mnoho z účastníků netušilo, do čeho jdou. Nebyli zvyklí na pohyb, neměli fyzickou, nedokázali pracovat s časem ani pod tlakem. Našlo se hodně takových, kteří v průběhu cvičení zvažovali možnost předčasně výcvik ukončit, a někteří toto rozhodnutí učinili,“ přibližuje psycholožka, která účastníky sledovala po celou dobu výcviku. „Na druhou

stranu je zde většina těch, která si i přes pochybnosti v sebe sama, i s pomocí instruktorů, posouvala svoje hranice. Teď jsou z těchto účastníků lidé, kteří dokázali zvládnout diskomfort, sáhnout si na dno svých nejen fyzických, ale i psychických sil, a přes všechny pochybnosti to dotáhnout až do konce. Pokud jim tato zkušenost dala něco nad rámec všech dovedností a informací, pak je to určitě důvěra v sebe a ve své schopnosti.“

Každý týden nové výzvy

První dny byly zaměřeny na adaptaci na vojenský režim a základní výcvik. Studenti překonávali vlastní nejistotu, sbírali první zkušenosti se zbraněmi i spojovacími prostředky, učili se maskování a pohyb v terénu. Brzy

pochopili, že v armádě není nikdo sám a že bez týmové spolupráce nelze uspět. Týmová soudržnost se tak stala klíčovým prvkem celého programu.

Mezi těmi, kdo výcvik doprovázeli, byl i kaplan 102. průzkumného praporu. Jeho pohled nepatřil výkonům ani disciplíně, ale duchu celé skupiny, a právě ten ho podle jeho slov hluboce zasáhl: „Nejvíce mě překvapilo, že na mou otázku, zda jim tu nechybí mobilní telefony, odpověděli, že jsou za to vlastně velmi vděční. Konečně totiž měli možnost budovat vztahy v nevirtuální rovině – a to je nesmírně bavilo a obohacovalo. Dokonce si přáli, aby výcvik neskončil a pokračoval přes celé prázdniny. Dalším silným faktorem pro mě byl týmový duch, který je provázel od začátku až do konce. Byli si schopni pomáhat, vzájemně se povzbuzovat a podporovat. Poté co jsem je mohl sledovat při výcviku i ve volném čase, vést s nimi vážné i obyčejné rozhovory, jsem nabyl jistoty, že tato generace není ani špatná, ani ztracená. Naopak – je to generace, která až jednou převezme pomyslné veslo, bude připravená a schopná dělat správná rozhodnutí.“

Z jednotlivců se stal sehraný tým

V dalších týdnech výcvik nabíral na intenzitě. Přibýly praktické činnosti, simulace krizových situací, nácviky první pomoci, chemická ochrana, orientace v terénu, první soutěže a zkoušky. Studenti házeli ostrým ručním granátem, stříleli za pohybu a pracovali pod tlakem. Šlo o úkoly, které prověřily jejich připravenost, kázeň i schopnost rychlého a správného rozhodování.

Vrchol výcviku přišel ve třetím týdnu, kdy se všechny dosud získané dovednosti spojily v druhém komplexním polním výcviku.



Vojín se museli orientovat v neznámém terénu, bránit se proti nepříteli, improvizovat, spolupracovat, a především se jeden na druhého spolehnout. Z jednotlivců se během několika dnů stal sehraný tým.

Přísaha byla vyvrcholením

Poté přišel den, na který budou všichni dlouho vzpomínat. Slavnostní přísaha byla nejen formálním završením výcviku, ale také silným symbolem osobního růstu. Na nástupišti v Práslavicích stálo s rukávovým znakem 102. průzkumného praporu 27 mladých lidí, kteří si prošli náročným měsícem. Měsícem, během něhož objevili, kde leží jejich skutečné limity, které dokázali překonat. Slzy v očích, dojetí mezi rodiči i mezi samotnými studenty. Nešlo o radost z konce, ale o hrdost na to, že obstáli.

Závěrečné slovo patří řídícímu výcviku, který každý den stál uprostřed dění a měl možnost sledovat proměnu studentů doslova z první řady.

„Šestadvacet – přesně tolik dní strávili studenti středních škol ve výcviku. Ačkoliv to není nijak dlouhá doba, ve skutečnosti byla ještě kratší, protože první a poslední dny byly věnovány logistice a administrativě. Přesto během těchto pár dní udělali obrovský krok vpřed,“ konstatuje řídící výcviku. „Denně vstřebávali značné množství naprosto nových informací a dovedností z různých odborností. Neustále čelili tlaku, který prověřoval jejich fyzickou i psychickou odolnost. A přesto většina z nich tuto zátěž



Cenné zkušenosti

Vedoucí výcviku vyzdvihl zvláště ty studenty, kteří v sobě tuto schopnost – vést – probudili. Ke konci výcviku byli schopni řešit složité problémy ve skupině, aktivně se podílet na jejím směřování, a to vše ve ztížených podmínkách.

„Právě v tom vidím obrovský potenciál tohoto výcviku. Dává mladým lidem nejen příležitost naučit se nové věci, ale také objevit

průzkumáků. Závěrečná slova řídícího výcviku tak shrnují podstatné. Dobrovolné vojenské cvičení nebylo jen o drilu a nových dovednostech, ale i o tom, co si každý účastník odnáší sám pro sebe. Pro někoho to byla fyzická výzva, pro jiného překonání vnitřních bariér. Všichni ale během čtyř týdnů prošli zkušeností, která má potenciál formovat jejich další směřování.

Text a foto: rtm. Brigita Ročňáková

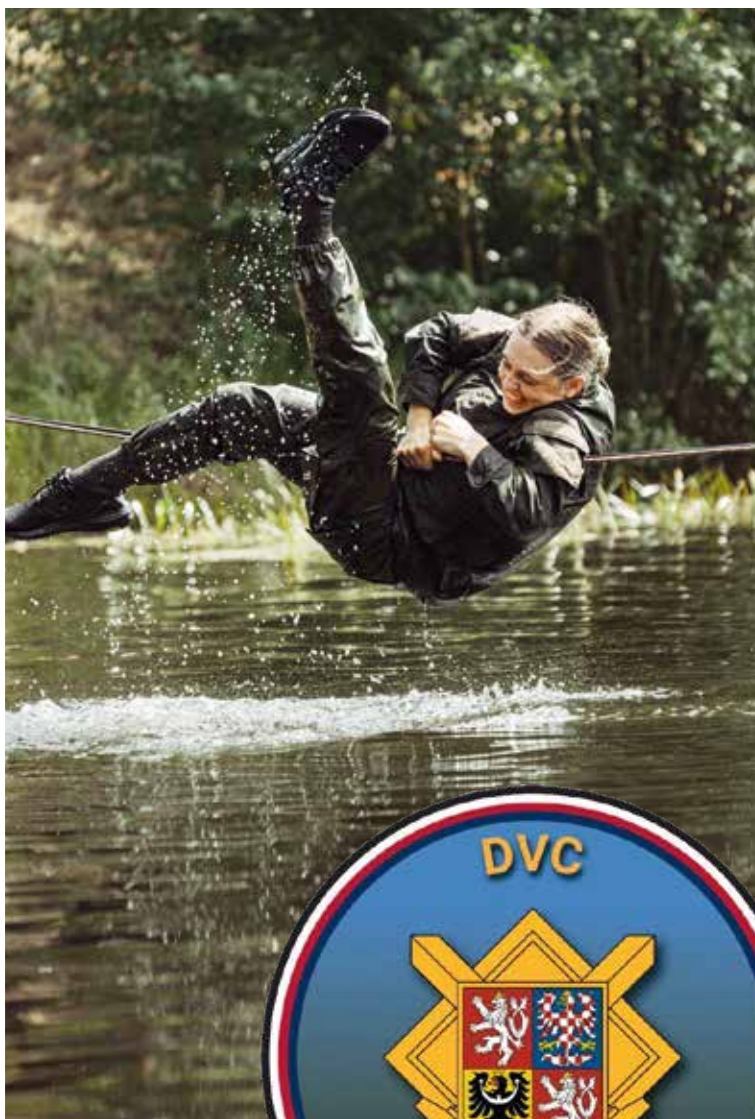


nejen překonala, ale dokázala v ní i efektivně fungovat. O jejich celkovém pokroku, který byl značný, však mluvit nechci – o tom už tu je napsáno mnoho řádků. V dnešním světě se často říká, že chybí leadership. Schválně nepoužívám pojem vůdcovství, protože ten v našich končinách evokuje jiný význam. Nicméně podle toho, co jsem viděl za poslední měsíc, se o budoucí generaci nebojím.“

schopnosti, o kterých často ani netušili, že je mají. A to se samozřejmě netýká jen těch, kteří se projeví jako lídři, ale i těch, kteří dokázali překonat všechny překážky a nástrahy výcviku. Sami sobě totiž dokázali, že jsou mnohem schopnější, než si mysleli. A jsem naprosto přesvědčen, že ty zkušenosti, které tady u nás získali, využijí i v civilním životě,“ dodává příslušník prostějovských



13. DĚLOSTŘELECKÝ PLUK JINCE



22. ZÁKLADNA VRTULNÍKOVÉHO LETECTVA NÁMĚŠT NAD OSLAVOU



43. VÝSADKOVÝ PLUK CHRUDIM



72. MECHANIZOVANÝ PRÁPOR GENERÁLMAJORA JOSEFA BURŠÍKA PŘÁSLAVICE

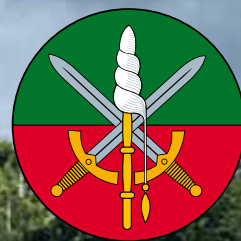


VELITELSTVÍ VÝCVIKU – VOJENSKÁ AKADEMIE VYŠKOV



„TANKÁNI“ LADILI FORMU V BOLETICÍCH

Náročný terén, střelby z ručních i lafetovaných zbraní, přesuny, řízení bojových vozidel, simulace přepadů i obrany v poli. Tak vypadalo cvičení Armored Lancer 73. tankového praporu ve výcvikovém prostoru v Boleticích. To prověřilo především připravenost a odolnost naší mechanizované roty a osádek tanků Leopard 2A4.



„Hlavním cílem cvičení byla sladění osádek tanků a rozvoj dovedností, a to jak zkušených, tak i našich nováčků. Ti měli možnost pracovat s technikou v reálných podmínkách mimo výcvikový kurz,“ říká velitel 73. tankového praporu podplukovník Tomáš Suchý. „Cvičení probíhalo za podpory mechanizované rot, bez které by nebylo možné provádět komplexní manévry.“

Ostré střelby i týmová souhra

Mechanizovaná rota byla také jedním z hlavních cvičících prvků, což potvrdila úspěšnou kontrolou sladění rot. Žádné takové cvičení by však nemohlo proběhnout bez nemalé podpory roty logistiky, velitelské rot, zdravotnického zabezpečení i štábu.

„Cvičení mělo zásadní význam pro výcvik a sladění osádek. Umožnilo nejen zdokonalení techniky jízdy v terénu a ostrých střelb, ale také plnění taktických úkolů v nepředvídatelných situacích, a to včetně vlivu počasí,“ konstatuje podplukovník Suchý. „V praxi si tak osádky tanků prověřily týmovou souhru, která je nezbytná pro efektivní fungování tankové jednotky. Každý člen osádky má specifickou úlohu a jejich vzájemná součinnost je klíčem k úspěšnému plnění úkolu. Podobně jsou na tom i mechanizované rot, kde sladění je alfou a omegou úspěšné operace.“

Cenné zkušenosti pro nováčky

„Cvičení splnilo stanovené cíle, prověřilo připravenost jednotek a co je zásadní – umožnilo nováčkům získat cenné zkušenosti přímo v terénu. Zároveň se posílila součinnost mezi jednotlivými složkami praporu, které během roku cvičí samostatně. Co mě příjemně překvapilo, bylo vysoké nasazení všech účastníků a jejich schopnost reagovat na nepředvídatelné a záměrně krizové situace v průběhu celého cvičení,“ zhodnotil význam cvičení velitel 73. tankového praporu Suchý.

Text a foto: rtm. Vladimír Slováček





MODRÉ NEBE NAD ČESKÝMI BUDĚJOVICEMI

Koncem letošního června se letiště u Českých Budějovic proměnilo na centrum letecké i pozemní techniky, adrenalinu, respektu, ale i radosti a nezapomenutelných zážitků. Akce Modré nebe nad Českými Budějovicemi je regionální událostí resortu Ministerstva obrany, kterou připravily Vzdušné síly Armády České republiky za významné podpory Vojenské policie. Jejím cílem bylo představit armádu tam, kde se běžně neprezentuje, a přiblížit veřejnosti nejen práci jednotlivých složek, ale i jejich techniku, výstroj a výzbroj.

Tato akce je zároveň jasným signálem, že s odvahou a odhodláním se i civilisté mohou stát součástí ozbrojených sil. Modré nebe spojilo moderní armádní techniku s ukázkami integrovaného záchranného systému a dalších bezpečnostních složek – městské policie, celní správy, vazební věznice České Budějovice a mnoha dalších.

Nechyběly výcvikové ukázky a bohatý program pro děti. Atmosféru podtrhlo téměř 15 tisíc návštěvníků, kteří přišli sdílet tento výjimečný zážitek. „Měl jsem tu čest být mezi nimi. Ještě teď slyším v uších hučení stíhaček a před očima mám letící výsadkáře, kteří se jako puntíky snášeli z výšky na přistávací plochu,“ svěřil se se svým zážitkem jeden z návštěvníků.

Letadla, která berou dech

Když se nad hlavami diváků objevily gripepy, transportní CASA a pilot vrtulníku Mi-171 předvedl svou spanilou ukázkou, nejednomu návštěvníkovi se zatajil dech a mnohé děti zatožily stát se piloty.

Zblízka si bylo možné prohlédnout například bitevní vrtulník AH-1Z Viper a dopravní letoun L-410 Turbolet. Z pozemní techniky pak obrněné vozidlo TITUS, KBVP Pandur 2, 3D radiolokátor protivzdušné obrany ELM-2084 MMR (MADR), lehké obrněné vozidlo Dingo a mnoho dalšího.

Vojáci, technika i výstroj

Milovníci krimiseriálů ocenili prezentaci Oddělení kriminalistické techniky a expertiz Vojenské policie. Návštěvníci si mohli například sejmout svůj vlastní otisk prstu.

Vedle leteckých průletů a ukázek techniky nechyběly dynamické ukázky pohotovostního oddělení Vojenské policie, výsadku a slanění z vrtulníků, letecké hašení požáru pomocí bambi vaku, hašení hořícího oleje, simulace dopravní nehody nebo napadení eskorty Vězeňské služby.

„Překvapilo mě, kolik techniky bylo přístupné k prohlídce. Mohli jsme si vlézt do panduru, stát u titusu nebo si zblízka prohlédnout mobilní laboratoř chemické jednotky. Vojáci a záchranáři byli neuvěřitelně vstřícní a ochotní odpovídat i na hodně zvědavé otázky. Dlouho si budu pamatovat rozhovor s příslušníkem aktivní zálohy. V jeho hlase byla hrdost a pokora zároveň,“ sdílel dojmy další návštěvník.

Poselství resortní služby

Ještě před oficiálním zahájením akce Modré nebe se uskutečnilo slavnostní přijetí příslušníků resortu Ministerstva obrany a představitelů města u hejtmana Jihočeského kraje Martina Kuby. Zazněla slova uznání na adresu armády i připomínka odkazu československých letců, kteří bojovali za svobodu v řadách britského královského letectva. Po přijetí se delegace přesunula k památníku letců RAF, kde všichni pietně uctili jejich památku.

Teprve poté se dění přesunulo k oficiálnímu zahájení samotné akce, která i letos nabídla důstojnou připomínku hrdinství a odvahy. „Modré nebe je pro nás nejen příležitostí představit moderní schopnosti vzdušných sil



a našich partnerů a kolegů, ale i okamžikem, kdy se můžeme setkat s lidmi tváří v tvář, naslouchat jejich otázkám a představit jim kus naší práce. Tyto akce mají obrovský význam pro budoucnost – inspirují mladou generaci, posilují důvěru veřejnosti a ukazují, že za každým strojem a každou uniformou stojí lidé s odhodláním chránit naši zemi,” uvedl generálmajor Petr Čepelka, velitel Vzdušných sil Armády ČR.

Rodinná atmosféra a dětské nadšení

Rodiče ocenili, že pořadatelé mysleli i na děti. Skákací hrad ve tvaru hasičského auta byl neustále obsazen, soutěže o drobné odměny a vědomostní kvízy přilákaly malé i velké. Někteří dospělí si dokonce vyzkoušeli „výběrko“ z tělesné přípravy k Vojenské policii.

Den, který měl duši

Modré nebe nebylo jen show. Byl to den, kdy se děti dotkly svých snů, dospělí svých vzpomínek a všichni jsme pocítili bezpečí, sounáležitost a respekt.



Na snímku (zleva) generálmajor Jiří Roček, hejtman Martin Kuba, generálmajor Petr Čepelka



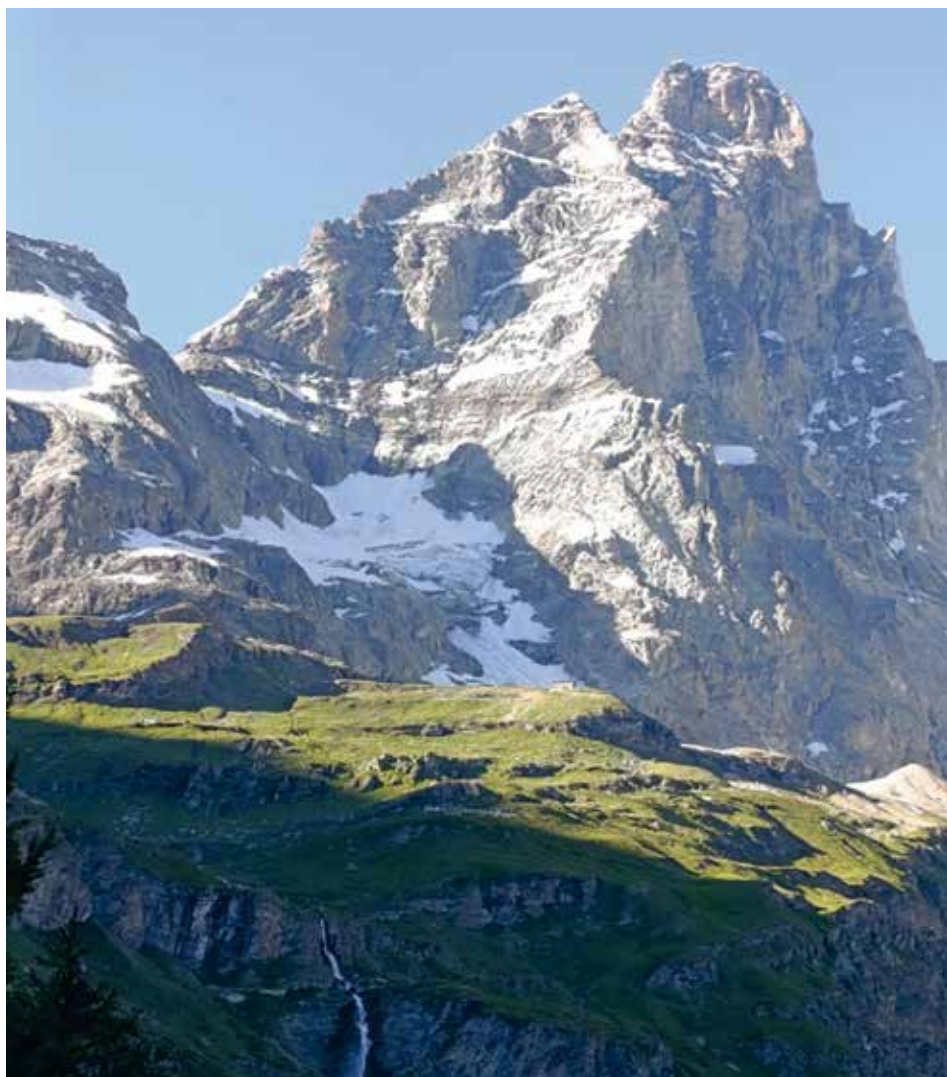
„Celá akce Modré nebe nad Českými Budějovicemi mě osobně hodně nadchla a potěšila především zájmem civilní veřejnosti o techniku a ukázky nejen AČR a Vojenské policie, ale i IZS a dalších bezpečnostních složek. Příjemné bylo také setkání s funkcionáři kraje a možnost být uprostřed celého dění, slyšet pozitivní ohlasy a diskutovat s občany. Poděkování patří všem, kteří se na této úspěšné akci podíleli. Věřím, že si všichni odnesli krásné zážitky a vědomí, že v součinnosti s ostatními bezpečnostními sbory tvoříme jeden tým lidí, kterým jde především o bezpečnost naší země,” uzavřel náčelník Vojenské policie generálmajor Jiří Roček.

Text: kpt. Kateřina Mlýnková, foto: VP



MATTERHORN

„Hora, co ční k nebesům“



Vrchol Matterhornu s nadmořskou výškou 4478 m n. m. patří mezi hlavní symboly Alp, nachází se na hranici Švýcarska a Itálie, kde tvoří ikonický vrchol uprostřed horských pastvin. Matterhorn byl poslední nezdolanou alpskou čtyřtisícovkou a výstup na něj byl dlouho považován za nemožný. Právě tuto horu si letos v létě stanovili za cíl nadrotmistr Jaroslav Kaufman, instruktor vojenského lezení u Velitelství Vojenské policie Tábor, a rotný Jan Macoun ze Střediska obsluhy výcvikového zařízení Boletice (SOVZ).

Jedná se o velmi náročné exponované alpské lezení obsahující výstupy po kolmé, někdy až převislé skále, přes suťová pole, ledové plotny a sněhové pasáže. Technická obtížnost se pohybuje převážně v pásmu stupně III, místy

až IV stupnice UIAA. Sklon sněhových polí dosahuje 40 až 50 stupňů. A samotný výstup je zcela závislý na přízní počasí. Kaufman se o výstup pokoušel již několikrát, Macoun podobně. Vždy šli alpským stylem – vše potřebné si nesli na zádech bez jakéhokoli externího zajištění. Předchozí pokusy však zhatilo počasí, lavinová nepřízeň či zdravotní komplikace. Matterhorn je zároveň jednou z nejnebezpečnějších hor na světě a podle statistik si vyžádal již přes 500 lidských životů.

Výstup

Na přelomu června a července vyrazila dvojice z italské Cervinie (2006 m n. m.) k chatě Abruzzi, výchozímu bodu výstupu. Odtud pokračovali skalním terénem směrem k tzv. Lvi

hlavě – výraznému skalnímu útvaru vlevo od Lvího sedla (tento vrchol měl již Kaufman vylezený). Cestou překonali několik sněhových polí a suťových úseků.

Krátce před Lvím sedlem potkali nejištěného sólolezce, který je od dalšího výstupu odrazil a varoval před sesuvem ledových polí. Macoun znejistěl a zvažoval návrat. Kaufman však projevil odhodlání, Macouna psychicky podpořil a společně pokračovali dál, avšak kladli důraz na zajištění nebezpečných úseků. Po překonání Lvího sedla a nebezpečných suťových polí dorazili pod kolmou skalní stěnu, kterou za pomoci fixních lan a vzájemného jištění zvládli zdolat. V 3830 metrech u chaty Carrel, která byla z důvodu rekonstrukce uzavřená, přespali venku v bivačovacích pytlicích. Doplnili zásobu vody z rozehrátého sněhu a posílili se energetickou tyčinkou, v této nadmořské výšce nebývá takový hlad.

Vrcholový den

Druhý den vyrazili v 5.30. Hned za chatou je čekal opět skalní výstup s fixním lanem a následný traverz hřebene. Orientace v této části není jednoduchá, ale Kaufman díky zkušenostem bezpečně našel správnou cestu a určil směr výstupu. Následoval náročný lezecký úsek na předvrchol Pic Tyndall (4241 m), přechod přes Spallu a tzv. žiletkové sedlo.

Vrcholový výšvih zdolali s jednou zásadní výzvou. Kaufman odbočil ze standardní linie a s vidinou zkrácení úseku a rychlejšího dosažení vrcholu přelezl extrémně náročný úsek o obtížnosti cca VII UIAA. Macoun za ním musel jako druholezec překonat převis, což se mu s jedním odsedem do lana podařilo. Pokud by





selhal, Kaufman by jej dokázal včasné a bezpečně vytáhnout pomocí osvojené záchranné lanové techniky (Straussova metoda).

Ve 12.15 dvojice stanula na samotném vrcholu Matterhornu. Počasí nemohlo být lepší a výhledy z vrcholu byly přímo okouzlující. Ten den byli na vrcholu jediní a to umocnilo prožitek z pokořeného vrcholu. Následoval okamžitý sestup. Slézali a slaňovali po stejné trase až zpět k bivaku Carrel, kam dorazili v 18.00. Během sestupu se prudce zhoršilo počasí – silný vítr a déšť zvyšovaly riziko pádů kamenů a znemožňovaly slaňování, a proto se rozhodli přenocovat u chaty a počkat na lepší podmínky.

Návrat

Ráno se situace mírně zlepšila – vítr ustal a nepršelo. Kaufman vydal rozkaz k sestupu. Z posledních sil slaňovali zbývající úseky, ale u jednoho ze slaňovacích stanovišť se jim zaseklo 60metrové lano. Už se chystali jej přerážnout, protože i s kratším lanem by byli schopni pokračovat. V poslední chvíli se však Macounovi podařilo lano uvolnit.

Po dalších třech hodinách sestupu se bezpečně vrátili na chatu Abruzzi, kde se zapsali do knihy, a oficiálně tak potvrdili svůj návrat. Neschybělo horolezecké podání ruky a vzájemná gratulace.

Závěr

Zdolání Matterhornu není pouze otázkou fyzické síly, ale i psychické odolnosti, perfektní výbavy, sebranosti a důvěry. Tato mise dvou vojáků – Kaufmana a Macouna – je příkladem vojenské disciplíny, vůle a přátelství, které umožnily překonat i jeden z nejobtížnějších vrcholů Evropy.

Text a foto: rtn. Jan Macoun a nrtm. Jaroslav Kaufman





CENNÁ VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ



Na 24. základně dopravního letectva v Praze-Kbelích se začátkem srpna uskutečnilo cvičení Galileo SAR Meet 2025, prestižní mezinárodní soutěž vrtulníkůvých posádek zapojených do systému SAR (Search and Rescue). Cvičení se zúčastnilo celkem sedm zahraničních vrtulníků, čtyři české a jeden letoun s pevným křídlem. Mezinárodní cvičení zaměřené na koordinaci leteckých záchranných operací v náročném terénu a podmínkách odstartovalo impozantním průletem nad Prahou formací jedenácti vrtulníků.



Do Kbel zamířily vrtulníkové posádky z osmi zemí – Německo, Norsko, Belgie, Litvy, Slovenska, Španělska a Rakouska. Českou republiku reprezentovala 24. základna dopravního letectva Praha-Kbely, 22. základna vrtulníkového letectva Náměšť nad Oslavou a CLV Pardubice.

Vítězové Galileo SAR Meet 2025

Absolutním vítězem cvičení a držitelem trofeje Navigation and Search Challenge Trophy se stala německá posádka German Air Force s vrtulníkem H145 SAR. Norská posádka Royal Norwegian Air Force s vrtulníkem AW101 SAR Queen zvítězila v soutěži Rescue Challenge. Nejlepší posádkou pro práci s palubním jeřábem a vítězi Ground Crew Challenge se stali příslušníci 22. základny vrtulníkového letectva Náměšť nad Oslavou.

Text: kpt. Kristýna Kosatíková, foto: Jan Kouba



Podplukovník Petr Šafařík



PROJEKT ZELENÁ CESTA FUNGUJE UŽ DVACET LET

Projekt Zelená cesta vznikl ve spolupráci Ústřední vojenské nemocnice a Ministerstva obrany v roce 2005 na základě plánu zkvalitnit zdravotnickou péči o vojenské profesionály. Ale záhy byl rozšířen i na válečné veterány, jak druhoválečné, tak novodobé. Cílem bylo zajistit pro potřeby Armády České republiky časově vhodné objednání a ošetření ve vojenské nemocnici. Projekt Zelená cesta se velmi osvědčil a letos v Ústřední vojenské nemocnici v pražských Střešovicích funguje již dvacátým rokem. Pavilon B3 velmi dobře znají všichni ti, kteří už se do projektu Zelené cesty zaregistrovali a využívají jej. Od roku 2012 poskytují tuto zdravotní službu i vojenské nemocnice v Brně a Olomouci.

BĚHEM DVACETI LET SE MNOHÉ ZMĚNILO

„V ambulancích střešovické nemocnice je ročně vyšetřeno kolem milionu pacientů. Naplánovat odborná vyšetření například pro dvacet tisíc žadatelů z řad armády bylo velmi obtížné,“ říká náměstek ředitele Ústřední vojenské nemocnice – Vojenské fakultní nemocnice Praha pro personální řízení plukovník Zdeněk Brabec. „Proto vznikl

tento projekt, který měl zabezpečit objednávání těchto zájemců na konkrétní hodinu a datum. V rámci projektu Zelená cesta zahájilo činnost Centrum ambulantní zdravotní péče, jehož služby začali využívat nejen profesionální vojáci Armády České republiky, ale také váleční veteráni a příslušníci bezpečnostních sborů ČR. Na tomto projektu stále pracujeme a snažíme se jeho služby vylepšovat tak, aby ti, kdo se rozhodnou jeho služeb využívat, věděli, že i toto je jeden ze způsobů, kterým je oceňována jejich služba, kterou pro tuto zemi vykonávají.“

Zelená cesta se následně vyčlenila ze standardního nemocničního provozu ÚVN. V přízemí pavilonu B3 se nacházejí ambulance soustředěné do jednoho funkčního centra. V počátku se jednalo o ambulance praktického lékaře, internu, kožní, neurologii, chirurgii, ortopedii, urologii a stomatologii.



ÚVN

ÚSTŘEDNÍ VOJENSKÁ NEMOCNICE
Vojenská fakultní nemocnice Praha

Plukovník Zdeněk Brabec





Během dvaceti let se mnohé změnilo. Jaké to jsou změny, zda přibýly další ambulance, jak vypadá objednávací systém a co nového se ještě v tomto projektu připravuje, na to jsme se zeptali přímo nadporučíka Petra Ozogányho, který má ve středošovické vojenské nemocnici Zelenou cestu ve své gesci.

Co se během těch 20 let změnilo?

Zelená cesta vznikla v roce 2005 a svou dvacetiletou existenci potvrdila svůj význam a své opodstatnění. Stěžejní myšlenka při vzniku tohoto projektu byla nabídnout co možná nejkratší termíny na lékařská vyšetření především našim vojákům a válečným veteránům. Mohu konstatovat, že tento hlavní cíl se nám daří plnit. V průběhu let se systém postupně vyladoval. V roce 2012 bylo zřízeno v nově zrekonstruovaném prostoru pavilonu B3 samostatné Středisko Zelená cesta. Zahájilo zde provoz několik odborných ambulančí, které byly ze strany našich vojáků a veteránů nejžádanější. Tyto prostory jsou určeny prioritně zájmovým skupinám resortu Ministerstva obrany ČR a složkám IZS. Nachází se zde následující odbornosti: interna, neurologie, ortopedie, dermatovenerologie, urologie, dentální hygiena, klinická farmacie a samotná recepce Zelené cesty. Bezprostřední součástí projektu jsou samozřejmě také další klinická pracoviště v rámci celé ÚVN.

Vím, že významnou proměnou prošel i systém objednávání klientů...

Zelená cesta vytvořila pro tento účel v roce 2022 vlastní call centrum. Dříve bylo možné domluvit si termín vyšetření pouze na recepci Střediska Zelená cesta a na recepcích konkrétních odborných ambulančí. V současné době

se naprostá většina našich klientů objednává již prostřednictvím uvedeného call centra. Vojáci si mohou sjednat termín na požadované odborné vyšetření na jednom místě a my máme zajištěn průběžný přehled o využívání časových kapacit všech ordinací. Pro představu – v roce 2023 bylo v rámci call centra odbaveno téměř 15 tisíc telefonátů a v roce 2024 toto číslo narostlo již k 28 tisícům. Tyto počty jsou pro nás důkazem, že to byl krok správným směrem. Pro rozšíření možností objednávání byly také nově zřízeny na webových stránkách jednotlivých klinických oddělení a Střediska Zelené cesty tzv. kontaktní formuláře, které slouží k zadání požadavku online cestou. Klient je poté zpětně kontaktován. Naším úsilím je udržovat kvalitní a bezpečnou zdravotní péči a proklitský přístup. Na základě získaných zkušeností a zpětné vazby od příslušníků AČR plánujeme v tomto duchu další zefektivňování nabízených služeb i v následujícím období.

V objednávání byl vždy trochu problém. Jak pracujete na jeho dalším zkvalitnění?

V poslední době byla naše pozornost zaměřena především na zkvalitnění systému objednávání a s tím související zkracování čekacích dob na jednotlivá vyšetření. Byly vytvořeny tzv. objednávací kalendáře, které jsou sdílené call centrem a recepcemi odborných ambulančí. Tato inovace rozšířila schopnost objednat klienty Zelené cesty na klinická pracoviště nemocnice. Díky tomu lze účelněji využívat volné časové kapacity, a nabízet tak vojákům lukrativnější termíny v celém spektru nabízených odborností, samozřejmě s přihlédnutím k provozním možnostem každého oddělení. Systém objednávání je denně monitorován a vyhodnocován, aby tak mohla být včas přijímána adekvátní opatření související s vylepšováním tohoto systému. Projekt se neustále vyvíjí, neboť se snažíme reagovat na

podněty a požadavky jak ze strany našich zájmových skupin, tak také našeho zřizovatele – Ministerstva obrany ČR. Znamená to přizpůsobovat se požadavkům doby, které mimo jiné souvisí rovněž s naplňováním našich společených závazků, stanovených rekručních cílů a s udržením konkurenceschopnosti ÚVN jako významného vojenského poskytovatele zdravotních služeb ve srovnání s ostatními poskytovateli.

Před dvaceti lety fungovaly ambulance jen některých zdravotnických oborů. Jak si stojí tento program dnes?

Na Středisku Zelená cesta byly nově otevřeny ambulance klinické farmacie a dentální hygieny. Možnost objednat se na dentální hygienu v rámci programu Zelená cesta je v současné době jedinečná v celé AČR. Dále například v rámci ortopedické odbornosti je možnost obrátit se na příslušného specialistu; může se tak jednat o odborníky na jednotlivé partie těla (chirurgie ruky, ramena aj.).





Můžete přiblížit, jaké služby v současné době Zelená cesta nabízí?

Zelená cesta nabízí komplexní mezioborovou zdravotní péči, diagnostické a léčebné zdravotní služby. Jejím smyslem je od samého počátku to, aby zájmovým skupinám AČR byla v co nejkratších možných termínech poskytnuta odborná vyšetření a případné operační výkony. Cílem je, v případě následného přiměřeného zdravotního stavu, co nejdříve návrat vojáka k výkonu služby.

Moderní technologie jsou nyní téměř všude dostupné, dotkly se i tohoto projektu?

Ano, snažíme se držet vysoký standard poskytovaných zdravotních služeb, a to i za přispění moderních technologií. Určitou modernizací bude v letošním roce procházet call centrum Zelené cesty. Zvažujeme zavedení virtuální telefonní ústředny, která umožní podporu přijímání více příchozích hovorů včetně možnosti zřízení tzv. volací fronty a přehledného zpětného vyřizování všech nepřijatých hovorů. ÚVN podporuje také rozvoj vojenské telemedicíny. Vznikl zde pilotní projekt určený pro válečné veterány. Oslovená skupina válečných veteránů s diabetologickým nebo kardiologickým onemocněním obdržela diagnostické přístroje pro pravidelné sledování jejich fyziologických hodnot. Shromažďované údaje byly průběžně analyzovány a konzultovány s ošetřujícími lékaři. Naší snahou v oblasti vojenské telemedicíny je, při využití v současné době nám dostupných moderních technologií, přinést do zdravotní péče vyšší efektivitu a kvalitu, snížení zbytečné péče, doby hospitalizace či transferu pacientů. V podstatě toto vše znamená soustředit se na možnost

léčby v domácím prostředí současně pod dohledem odborného lékaře. ÚVN usiluje o pokračování tohoto projektu a rozšíření spektra odborností.

Velkým problémem byly vždy delší čekací doby vyšetření na odborných pracovištích. Jaká je situace dnes?

Domníváme se, že dnes je situace znatelně lepší. V minulosti jsme se potýkali s delšími termíny, ale po zavedení nových organizačně-provozních opatření došlo k významnému zkrácení čekacích dob. Zájem o využívání služeb Zelené cesty je konstantní a objednávací termíny jsou, jak již bylo řečeno, průběžně sledovány. Díky tomu dokážeme reagovat včas rozšířením ordinační doby nebo personálním posílením dané odbornosti a nabízené termíny zůstávají v souladu s našimi požadavky.

Stále se držíme ve všeobecné rovině. Pojďte přímo do praxe. Můžete uvést konkrétní případ?

Vojákům a válečným veteránům v činné službě a vojákům aktivní zálohy jsou při prvotním vyšetření poskytovány termíny zpravidla do jednoho týdne. V případě následných, doplňujících vyšetření je naší snahou zajistit termín v co nejkratší možné době, s přihlédnutím k provozním podmínkám daného pracoviště. U zobrazovacích metod, jako jsou CT, magnetická rezonance nebo sono, je doba čekání stanovena průměrně na dva týdny, což u těchto druhů vyšetření považujeme za velký benefit.

Zajímalo by nás, kolik lidí projekt využívá, můžete uvést konkrétní čísla?



ÚSTŘEDNÍ VOJENSKÁ NEMOCNICE
Vojenská fakultní nemocnice Praha

U Vojenské nemocnice 1200
169 02 Praha 6



zelenacesta.uvn.cz

Za rok 2024 bylo uskutečněno v rámci projektu Zelená cesta v celé ÚVN bezmála 33 tisíc ošetření vojáků, válečných veteránů a příslušníků aktivní zálohy. Středisko Zelená cesta v pavilonu B3 z toho provedlo kolem devíti tisíc ošetření. V první polovině letošního roku bylo evidováno již dvacet tisíc ošetření těchto zájmových skupin. Zelená cesta také zajišťuje zdravotní vyšetření uchazečů o vstup do Armády ČR a zájemců o studium na středních a vysokých vojenských školách. Pokud jde o uchazeče o vstup do Armády ČR, tak v důsledku změny legislativy došlo k jejich navýšení. V prvním pololetí tohoto roku bylo vyšetřeno téměř dva a půl tisíce uchazečů.

Pojďme se podívat trochu do budoucnosti. Chystají se v tomto projektu nějaké novinky?

V nejbližší budoucnosti chystáme několik novinek zaměřených především na zkvalitnění poskytování zdravotních služeb. Součástí spolupráce Ministerstva obrany ČR a ÚVN zůstává i nadále Program na podporu zdraví válečných veteránů. Jedná se o preventivní program zaměřený na detekci civilizačních, kardiovaskulárních a onkologických onemocnění. Aktuálně zvažujeme stávající dvoudenní program nahradit, za podmínek zachování kvality, jednodenní ambulantní formou vyšetření.

Další novinkou je možnost využití bezbariérového třípokojového bytu s příslušenstvím, který se nachází v areálu nemocnice. Prostor bude sloužit především pro krátkodobé, tranzitní ubytování spojené s poskytováním zdravotních služeb vojákům z povolání v aktivní službě, válečným veteránům a jejich případnému doprovodu z řad rodinných příslušníků. V současnosti řešíme nákup nových lékařských přístrojů, jejichž pořízení je realizováno díky finančnímu daru, který nám poskytla Nadace ČEZ. Přístroje budou využívány prioritně na vyšetřování válečných veteránů v ambulancích urologie, ORL a na oční klinice.

Máte možnost nějaké zpětné vazby od klientů, kteří jsou v programu Zelená cesta zaregistrováni a této službě využívají?

Abychom mohli nadále zlepšovat naše služby, vítáme vždy zpětnou vazbu od našich klientů. Pro tyto účely je určen dotazník spokojenosti umístěný na webových stránkách projektu Zelená cesta nebo je k dispozici na samotné recepci Střediska Zelená cesta. Pro rozsáhlejší sběr dat a informací o spokojenosti klientů Zelené cesty byl v nedávné době připraven ve spolupráci s AKIS dotazník v prostředí zamestnanec.mo.gov.cz, pod záložkou ÚVN. V případě potřeby se naši vojáci se svými dotazy,

postřehy a připomínkami mohou obracet na osoby odpovědné za provoz a poskytování zdravotních služeb v rámci projektu Zelená cesta. Kontakty na tyto osoby jsou uvedeny na webových stránkách ÚVN – sekce Zelená cesta.

Text: Jana Deckerová, foto: Martin Říha a ÚVN



ÚVN

ÚSTŘEDNÍ VOJENSKÁ NEMOCNICE
Vojenská fakultní nemocnice Praha

ZELENÁ CESTA

**Společný projekt
MO ČR a ÚVN**

Poskytuje primárně vojákům
z povolání a válečným
veteránům

- ambulantní ošetření
- vhodné objednací termíny
- odborná vyšetření

ÚVN

STŘEDISKO ZELENÁ CESTA

Pavilon B3 – přízemí

Tel: 973 202 920, 739 267 122

Po - Čt od 7:15 do 15:15, Pá do 14:00

ZELENÁ CESTA

SLUŽEB ZELENÉ CESTY MOHOU PO REGISTRACI VYUŽÍVAT:

**vojáci v činné službě
váleční veteráni**

A TAKÉ:

**příslušníci vybraných složek IZS
a bezpečnostních sborů
dle podepsaných memorand
o spolupráci s ÚVN**

NA JEDNOM MÍSTĚ POSKYTUJE:

interní ambulanci

ambulance nechirurgických oborů
(kožní, neurologie)

ambulance chirurgických oborů
(ortopedie, urologie)

recepti s rezervačním systémem
objednávání vyšetření na odborných
ambulancích ÚVN:
interna, chirurgie, urologie,
neurologie, ortopedie, ORL, oční,
rehabilitace, kožní

JAK SE ZAREGISTROVAT?

**K registraci je nezbytné osobně
v recepci SZC (přízemí budova B3)
předložit svou příslušnost k AČR
či oprávněné složce IZS (zpravidla
služební průkaz, průkaz válečného
veterána)**

**Po zapsání do systému obdržíte
identifikační kartu, kterou
prokazujete oprávněnost
k využívání služeb programu
Zelená cesta**

OBJEDNÁNÍ:

Po - Čt od 7:15 do 15:15

Pá od 7:15 do 14:00

**osobně v recepci SZC
budova B3 – přízemí**

nebo

**telefonicky na číslech: 973 202 920
739 267 122**

B3

BOJOVÁ VOZIDLA AJAX PŘICHÁZEJÍ DO VOJSK



Útvary 3. divize britských pozemních sil mají dohromady obdržet 245 bojových vozidel Ajax a z nich vycházejících 93 obrněných transportérů Ares, 112 velitelsko-štábních vozů Athena, 51 vozidel pro ženijní průzkum Argus, 50 vyprošťovacích vozů Apollo (disponujících jeřábem) a 38 vyprošťovacích vozidel Atlas (bez jeřábu).

Aktuálně nejdelším a zároveň i nejproblematictější modernizačním programem britských pozemních sil je vývoj a zavedení bojových vozidel řady Ajax. Smlouva na nákup 589 strojů vycházejících z typu ASCOD 2 od společnosti GDLS-UK byla podepsána už v roce 2014, tedy před dlouhými 11 lety. Teprve nyní ale začínají Ajaxy přicházet ve větších počtech a sériovém provedení k armádním útvarům, přičemž vyvstává otázka, nakolik jsou vlastně tyto obrněnce relevantní na současném bojišti. Postrádají totiž dnes tak běžné prvky, jako např. protitankový raketový komplet, systém aktivní ochrany apod.

Evoluce vozidel Ajax a od nich odvozených účelových variant Ares, Athena, Argus, Apollo a Atlas byla poznamenána velkým množstvím technických potíží, jež vedly k obrovskému skluzu v celém projektu. Původním termínem dosažení počátečních operačních schopností totiž byla polovina roku 2020, plných operačních schopností potom konec letošního roku. Plán se ovšem kompletně změnil a posunul o více než pět let, neboť stávajícím předpokladem je dosažení počátečních operačních schopností v prosinci 2025. Dle metodiky britského ministerstva obrany to znamená, že pozemní síly budou mít k dispozici vycvičené a operačně nasaditelné bojové uskupení o velikosti roty, kompletně přezbrojené na vozidla Ajax. O plných operačních schopnostech, tj. přezbrojení všech předurčených jednotek, se hovoří v kontextu let 2028–2029, ale samozřejmě není vyloučen ani další posun v harmonogramu. Za novým prodloužením by mohl být stále nedokončený vývoj klíčového bojového vozidlového informačního systému Morpheus, který ke konci roku 2024 stál už 828 milionů liber, což je v přepočtu asi miliarda eur. Navzdory značným výdajům zůstává výsledek programu nejistý. Morpheus měl původně do letošního roku nahradit komunikační systém Bowman (zavedený do služby v roce 2004), ale průtahy způsobily, že prozatím

musí Ajaxy stále používat starší komunikační prostředky, byť upgradované na standard Bowman 5.7. Tento stav má přetrvávat minimálně do roku 2031, ale úplné vyřazení Bowmanu se předpokládá spíše ještě o čtyři roky později. Každopádně žádné konkrétní

datum pro dodávky prvních spojovacích sad Morpheus prozatím neexistuje a britské ministerstvo obrany je v souvislosti s tímto projektem terčem intenzivní kritiky ze strany politiků i veřejnosti, včetně obvinění z mrhání finančních prostředků. Například



Jeden z prvních exemplářů vyprošťovacího vozidla Atlas dodaných britské armádě. Jeho osádku tvoří čtyři vojáci. K manipulaci s nepojízdnou nebo uvízlou technikou disponuje tento stroj dvojicí navijáků, a to hlavním o tažné síle 300 kN (tedy 30,6 t) a pomocným se silou 8 kN (0,82 t). Má i dozerovou radlici k úpravám terénu a ukotvení při vyprošťování.

v červnu 2024 totiž vyšlo najevo, že v letech 2015–2023 utratilo při vývoji Morpheusu 174 milionů liber za „externí poradenství“. Jinou technologií opoždující příchod vozů rodiny Ajax do arzenálu pozemních vojsk je 40mm kanon CTAS (Cased Telescoped Armament System), který používá inovativní teleskopické náboje. Jde o málo odzkoušenou zbraň, nikde kromě Velké Británie a Francie (do budoucna ji na francouzských bojových průzkumných vozidlech EBRC Jaguar budou využívat ještě belgická a lucemburská armáda) prozatím nezavedenou. Jedná se sice o velmi moderní prvek výzbroje, ale zároveň dosti složitý a drahý. Navíc se letos na jaře objevily informace, že kanony CTAS všech 245 „věžových“ bojových vozidel Ajax (ať už vyrobených, nebo objednaných) dostanou ještě tepelnou ochranu hlavně, čímž má dojít ke zlepšení přesnosti palby a prodloužení životnosti. Požadavek na tento doplněk vznikl během střeleckých testů, jež odhalily jisté nedostatky v uvedených oblastech. Pomalu se též navyšuje tempo dodávek vyrobené techniky z továrny společnosti GDLS-UK ve městě Merthyr Tydfil ve Walesu k jednotkám. Zatímco do ledna 2024 převzala pouze 44 strojů řady Ajax (z toho 17 ve verzi Ajax, 14 Ares, pět Athena, čtyři Apollo a po dvou Atlas a Argus), k březnu 2025 už to bylo celkem 91 kusů. Zároveň ve stejném měsíci ministryně obrany Maria Eagle v interpellaci na otázku svého parlamentního kolegy odpověděla, že do konce prosince 2025 má vojenská správa převzít 180 vozidel. Letošního 14. dubna firma GDLS-UK oznámila, že vyprodukovala stý kus varianty Ajax. V červnu 2025 byly v souvislosti s programem Ajax zveřejněny zprávy, že britská armáda chce těmito obrněnci vybavit výhradně 3. divizi pozemních sil s velitelstvím na základně Bulford Camp v hrabství Wiltshire. Divize se skládá z 1. brigádního bojového uskupení hloubkového průzkumu, 12. obrněného brigádního bojového uskupení, 20. obrněného brigádního bojového uskupení, 11. spojovací brigády, 101. brigády logistického zabezpečení, 7. skupiny PVO a 25. ženijní skupiny. Zároveň má 93 obrněných transportérů Ares (představujících bezvěžovou variantu Ajaxu) v sestavě divize nahradit zastaralá bojová vozidla pěchoty Warrior, které postupně čeká vyřazení. Jiný armádní manévrový svazek – 1. divize – má naopak zcela přejít z pásové techniky na kolovou a bude přezbrojen obrněnými vozy Boxer, jichž si Britové u konsorcia ARTEC objednali 623. Dříve se plánovalo, že obě divize budou smíšené, s Ajaxy a Boxery sloužícími společně.

Text: Dušan Rovenský
foto: UK MoD/Crown Copyright

Detailní pohled na instalaci nového prvku 40mm kanonu CTAS – a sice tepelné ochrany hlavně – ve výrobním závodě



Obrněný transportér Ares během ukázek v září 2024 na polygonu Millbrook. Stejně jako ostatní bezvěžové varianty rodiny Ajax je i on vybaven dálkově ovládanou zbraňovou stanicí Kongsberg Protector.



Všechna již vyrobená i v budoucnu vyráběná „věžová“ bojová vozidla Ajax mají obdržet na své kanony tepelnou ochranu hlavně (na snímku při zkouškách), která zlepší přesnost střelby a prodlouží životnost zbraně.



KANADSKÝ TÝM OCENIL ČESKOU PROFESIONALITU

Příslušníci aktivní zálohy Armády České republiky již od prvních dnů svého zahraničního nasazení opakovaně prokazují, že jsou právoplatnými členy 4. úkolového uskupení AČR MN BG LVA, které od poloviny července 2025 působí v Lotyšské republice. Bezprostředně po převzetí operačního úkolu tito příslušníci absolvovali střelby z ručních zbraní pod vedením střeleckých instruktorů a posléze podstoupili zdokonalovací výcvik S.E.R.E., který prověřil jejich připravenost úspěšně vzdorovat specifickým podmínkám, se kterými se mohou v průběhu svého působení v prostoru zahraniční operace potýkat.



Poslední červencový týden se zúčastnili příslušníci aktivní zálohy mezinárodního cvičení Striking Thunder 25. Svým příkladným vystupováním, znalostmi a všudypřítomnou profesionalitou potvrdili vysokou úroveň záložních sil AČR. V rámci cvičení tvořili součást kanadského týmu Force Protection.

Češi byli perfektně připraveni

První fáze cvičení byla zaměřena na úkony spojené se statickou ochranou jednotky bezpilotních systémů, zajištěním místa velení a ozbrojené doprovodu při přesunech. Ve druhé části cvičení se role českých vojáků změnila – jako simulované jednotky protivníka provedli přepad kanadské dělostřelecké jednotky.

„Čeští kolegové byli velmi dobře připraveni a rychle se adaptovali na nové podmínky. Oceňuji především jejich profesionalitu a schopnost operovat v mezinárodním prostředí,“

okomentoval českou účast velitel kanadského týmu Force Protection kapitán K. D.

Součástí působení českých vojáků v rámci kanadské jednotky byla také praktická ukázka TCCC (Tactical Combat Casualty Care). Příslušník AZ, proškolený v této oblasti, předvedl zahraničním kolegům zdravotnické vybavení zavedené v AČR, a to včetně praktických ukázek jeho použití.

Příslušníci týmu aktivní zálohy navázali cenné kontakty se svými aliančními spojenci a potvrdili, že aktivní záloha je plnohodnotnou součástí ozbrojených sil schopnou nasazení i v rámci zahraničních operací. Jejich profesionální přístup, ochota ke spolupráci a vysoká úroveň výcviku jsou důležitým přínosem pro společné splnění operačního úkolu v rámci nasazení.



Text a foto: tým 4. ÚU AČR MN BG LVA



PŘEBOR RESORTU MO V NOHEJBALU

28. ROČNÍK

8. října 2025

Sportovní hala Ruzyně, Praha – Kasárna 17. listopadu, Pilotů 217, 161 00 Praha Ruzyně

PREZENCE: 8. 10. 2025 do 9 hodin

PŘIHLÁŠKY: zaslat cestou ŠIS do 3. 10. 2025
na adresu – Imrich LIČÁK, VZ 5810 Praha, tel.: 213 866, 702 008 052

Ředitel přeboru: plk. gšt. Jiří MALÍK
Sportovní ředitel: Vlastimil SALAJ
Hlavní rozhodčí: Imrich LIČÁK

NÁŠ CÍL: KOMFORT I DOSTUPNOST PÉČE

Vojenská lázeňská a rekreační zařízení, známá pod zkratkou Volareza, spravují celkem osm hotelů, čtyři lázeňská zařízení, čtyři chatové osady, dům pro válečné veterány a jeden rehabilitační ústav na Slapech. Služby v rámci rehabilitačních a rekreačních pobytů využívají vojáci z povolání, aktivní zálohy, zaměstnanci Ministerstva obrany, váleční veteráni, vojenští důchodci a jejich rodiny i veřejnost. Zařízení o zájemce o návštěvy rozhodně nemají nouzi. Každý rok zabezpečí více než 18 tisíc preventivních rehabilitačních pobytů pro vojáky a více než tři tisíce tzv. domácích rekreací nejen pro vojáky, ale i pro zaměstnance resortu. Poskytuje také letní a zimní tábory, jichž se pravidelně zúčastní přibližně 600 dětí.



Aby Volareza (VLRZ) i nadále zajistila komfort, udržela si kvalitu poskytovaných služeb a v neposlední řadě zvýšila atraktivitu pro vojáky i další klienty, plánuje některé z objektů zrekonstruovat a zmodernizovat. Co zařízení čeká v letošním roce, prozradil ředitel Libor Tejnil.

„Volareza musí logicky reagovat na potřeby resortu obrany, protože stávající kapacity se již pohybují na hranici možností, a v návaznosti na novelu zákona č. 221/1999 Sb. (zákon č. 95/2025 Sb. – pozn. redakce) dochází k významnému navýšení preventivních rehabilitací pro vojáky

z povolání,“ konstatuje Libor Tejnil. „Tento vývoj přináší nutnost adekvátního posílení kapacit našich zařízení, aby bylo možné zajistit odpovídající komfort i dostupnost péče v souladu s požadavky roku 2025. Čeká nás mnoho výzev, ale jsem přesvědčen, že s nasazením našich týmů a důvěrou našich klientů i zřizovatele vše zvládneme,“ dodává ředitel.

S hlavními investičními akcemi se můžete spolu s námi seznámit už nyní. Některé jsou už realizovány a ostatní jsou ve fázi příprav.

Albatros – komplexní obnova

Blíží se dokončení rozsáhlé rekonstrukce lázeňského objektu Albatros v Jeseníku – jedné z největších investic posledních let. Vzniká zde moderní wellness centrum, kompletně přepracovaný balneoprovoz, nově koncipované clientské pokoje a nová restaurace. Provoz objektu bude obnoven v první polovině roku 2026 po téměř dvouleté odstávce. V reakci na povodně z minulého roku dojde i k přestavbě venkovního bazénu včetně výstavby nového relaxačního minibazénu.



Multifunkční hala Měříň

Letos startuje výstavba nové multifunkční haly v areálu Měříň, která nahradí původní tenisovou halu zničenou požárem v roce 2023. Nová hala nabídne posilovnu, kardiozónu s výhledem, tělocvičny a odpovídající zázemí. Součástí výhledu je i plánovaná střešní zahrada s posezením.



Projekt Špičák

Rok 2025 je ve znamení startu projektu Špičák v Železném Rudě, navazujícího na bývalý resort Rixi. Objemová studie potvrdila možnost výstavby wellness hotelu s kapacitou cca 150 lůžek. Předpokládána realizace je v letech 2028/2029. Letos plánujeme vysoutěžit projektovou dokumentaci a provést zjišťovací řízení o vlivu stavby na životní prostředí (EIA), zejména ve vztahu k územím Natura 2000.

Projekt Dyje

Zahájen byl také projekt Dyje, který přinese nové wellness centrum a výstavbu rekreačních chatek. Realizace projektu je naplánována do roku 2026.



Rekonstrukce pavilonu C – Slapy

V září 2025 začala rekonstrukce pavilonu C ve Slapech. Cílem je nejen oprava silně opotřebovaného objektu, ale i efektivnější využití podkroví – vzniknou zde nové lékařské pokoje, cvičebny, hygienické zázemí a technické prostory. Součástí úprav je také modernizace balneoprovozu.



Chatky Měřín

Na Měříně byla zprovozněna první testovací chatka. Pokud budou ohlasy klientů pozitivní, plánuje se postupné repasování všech dalších chatek.

Olšina se vrací pod VLRZ

K 1. červnu 2025 se do správy VLRZ vrátil resort Olšina, který byl 15 let provozován Vojenskými lesy a statky (VLS). Navazujeme na investice Vojenských lesů a statků a pokračujeme v rozvoji střediska pro veřejnost. První rekreační a rehabilitační pobyty nabídneme v roce 2026. Lokalita zůstane přístupná jak pro resort MO, tak pro komerční klientelu.

Myslivna Uhlíkov, informační centrum, naučná stezka a rybníky zůstávají i nadále pod správou VLS.



Restaurace Evropa DAP

Kompletní proměnou projde restaurace Evropa v objektu Domu armády Praha v pražských Dejvicích. Modernizace zahrnuje nové podlahy, podhledy, osvětlení, design stěn i barového pultu. Rekonstrukce bude reflektovat i budoucí proměnu Vítězného náměstí. Zlepší se také přístup do restaurace – bude vybudován nový samostatný vstup.

KAPITULACE JAPONSKA



Letadlová loď USS Bunker Hill krátce po druhém zásahu kamikadze 11. května 1945

Foto: Wikimedia Commons

Ráno 2. září 1945 bylo na palubě americké bitevní lodě Missouri kotvící v Tokijském zálivu vše připraveno k podpisu kapitulčních listin. Za japonskou delegaci tak jako první učinil jménem japonské vlády ministr zahraničí Mamoru Šigemecu a poté svůj podpis připojil náčelník generálního štábu generál Jošidziro Umezu za Císařský hlavní stan. Poté je podepsal z titulu své funkce nejvyššího velitele spojeneckých sil generál MacArthur a následně zástupci dalších spojeneckých zemí. Slavnostním aktem formálně skončila válka v Tichomoří i druhá světová válka, která vypukla téměř na den přesně před šesti lety napadením Polska 1. září 1939.

Smrt za císaře

Situace japonského obyvatelstva byla od počátku roku 1945 velmi svízelná. Od listopadu předešlého roku zahájilo americké letectvo strategické bombardování měst a průmyslových závodů. Noční plošné bombardování zápalnými bombami, kdy většina staveb byla ze dřeva a natěsnána blízko u sebe, mělo devastující účinky a mělo podlomit morálku Japonců a zlomit jejich vůli k odporu. Současně probíhalo zaminování japonských přístavů a výrazně se zvýšila tonáž potopených japonských obchodních plavidel. V celé zemi se začal palčivě projevovat nedostatek surovin a potravin.

Civilní obyvatelstvo se také muselo podílet na přípravách na obranu mateřských ostrovů. V březnu 1945 byl vytvořen Sbor dobrovolníků. Členství bylo povinné pro všechny muže od 12 do 60 let a ženy od 12 do 45 let. Sbor lze přirovnat k jednotkám civilní ochrany. Jeho úkolem byla pomoc při evakuaci civilního



Japonské šolačky při výcviku střelby z ručních zbraní

Foto: Wikimedia Commons



Symbolem zničení Hirošimy se staly trosky Průmyslového paláce.

Foto: Wikimedia Commons

obyvatelstva, odstraňování následků bombardování, hašení požárů apod. O měsíc později byla schválena jeho transformace na Sbor bojových dobrovolníků. Měl působit jednak jako podpůrné jednotky japonské regulérní armády (zabezpečovat jejich zásobování, doplňovat ztráty a podílet se na budování a z odolňování obranných postavení), jednak jako domobrana, která by tvořila poslední linii odporu. Jeho příslušníci procházeli základním vojenským výcvikem a cvičili se ve střelbě z ručních zbraní, používání výbušnin, zápalných lahví i v boji s meči a bambusovými kopími. Počítalo se s tím, že naprostá většina z nich padne v boji. Ti, kteří by se dostali za americké linie, měli přejít na partyzánský způsob boje. Do poloviny září bylo vycvičeno a vyzbrojeno na dva miliony mužů a žen. S blížícím se nebezpečím americké invaze zesílila propaganda, která nepříteli líčila jako všehoschopné barbary, jejichž jediným cílem je brutální genocida japonského národa. Japonci v těchto dnech a týdnech uléhali ke spánku s obavami, co přinesou dny příští.

Klidné spaní však neměli ani příslušníci spojeneckých vojsk. Představa, že se střetnou s tak intenzivním odporem japonských vojáků jako při dobývání Iwodžimy, Okinawy nebo Filipín, byla hrozivá. Museli se také vyrovnávat s novými formami boje, například s nasazením sebevražedných pilotů kamikadze, jejichž úkolem bylo cíleně narazit letounem do nepřátelských plavidel. K sebevražedným útokům Japonci používali i kluzáky, motorové čluny, miniponorky nebo lidská torpéda. Vylodění na japonských mateřských ostrovech by způsobilo obrovské ztráty invazních jednotek, japonských vojáků i civilního obyvatelstva. Poté co japonská vláda na sklonku července nepřijala tzv. Postupimskou deklaraci, tj. bezpodmínečnou kapitulaci, bylo rozhodnuto o použití jaderných zbraní.

Atomové bombardování

Na počátku roku 1945 oznámili vědci zapojení do projektu Manhattan, že atomová bomba bude k dispozici v letních měsících. Vzhledem k vývoji na evropském válčišti bylo

stále více zřejmé, že má-li být použita, bude svržena na Japonsko.

Od září 1944 se do přípravy na svržení bomby zapojilo pod kódovým označením Silverplate i letectvo. Na základně ve Wendoveru, ležící na hranicích mezi Utahem a Nevadou, probíhal pod vedením plukovníka Paula Tibbetse intenzivní výcvik osádek, které každý den shazovaly na střelnici Salton Sea v jižní Kalifornii cvičné bomby do stále se zmenšujícího kruhu, nacvičovaly provádění ostré 155° sestupné zatáčky (jedině tak by mohly uniknout tlakové vlně po výbuchu atomové bomby) a zvládnutí prudkého pohybu letounu, který po odhozu bomby reagoval na náhlé snížení zátěže. Součástí výcviku byly i navigace při letu v noci nad mořem a noční bombardování. Proto byla od počátku ledna do počátku února část osádek přesunuta na Kubu. Současně na solných pláních za Wendoverem probíhaly zkoušky s časovacím zařízením, neboť exploze bomby měla nastat přesně v požadované výšce, a prověřovaly se aerodynamické vlastnosti bomb. Na letounech Boeing B-29 Superfortress bylo nutné také provést úpravy, které se týkaly především upevnění jedné velké bomby (cca 4,4 t) v pumovnici.

Souběžně s tím se upřesňovaly požadavky na výběr cíle. Mělo jít o důležité vojenské a hospodářské centrum o dostatečné rozloze (o průměru větším než čtyři kilometry), s příznivou konfigurací terénu, neboť hory a kopce by oslabily následky výbuchu. Tato města nebyla zahrnuta mezi cíle konvenčního bombardování, aby bylo možné co nejpřesněji analyzovat účinek bomby.

V seznamu možných cílů se objevila řada lokalit: Jokohama, Kokura, Hirošima a také Kjóto, bývalé hlavní město Japonska, významné kulturní a náboženské centrum země s četnými buddhistickými chrámy a šintoistickými svatyněmi. Díky nim bylo posláze ze seznamu vyřazeno. Dne 1. srpna 1945 byl učiněn



Atomový hřib nad Nagasaki

Foto: Wikimedia Commons



Sovětští námořníci vztyčují vlajku v Port Arturu, 25. srpna 1945.

Foto: RIA Novosti

definitivní výběr cílů a jejich pořadí – Hirošima, Kokura, Nagasaki – a stanoveno datum 6. srpna. V předvečer útoku bylo na letišti North Field na Tinianu připraveno ke startu sedm těžkých bombardérů B-29. Jako první vzlétly krátce po půl druhé ráno 6. srpna tři stroje. Zamířily k Hirošimě, Kokuře a k Nagasaki. Jejich úkolem bylo monitorovat počasí, neboť náhlé změny byly nad Japonskem velmi časté. Až jeho aktuální stav měl definitivně rozhodnout, na jaké město bude atomová bomba svržena. Po cca 15 minutách je následoval čtvrtý B-29, který přistál na Iwodžimě. Pokud by stroj nesoucí atomovou bombu měl potíže, měla být přeložena na něj. Ve tři čtvrtě na tři vzlétly poslední tři letouny – Enola Gay, na jejíž palubě se nacházela atomová bomba, Great Artiste a No. 91 vybavené řadou měřících zařízení, kamerami a dalšími přístroji. Ve čtvrt na devět japonského času se v hledáčku objevila Hirošima s charakteristickými šesti rameny řeky Óta a mostem Aioi, cílovým bodem. Vzápětí tuto scénérii zalilo oslnivé světlo.

Kapitulace

Japonská vláda i s vědomím totální destrukce Hirošimy i nadále na ultimátum Spojenců nereagovala. Proto bylo rozhodnuto svrhnout 9. srpna další bombu. Primárním cílem se stala Kokura. Když B-29 doletěly k cíli, zjistily posádky, že většina města je zahalena mraky a zřejmě i kouřem z nedalekého města Yahaty, významného střediska ocelářského průmyslu, které bylo den předtím bombardováno zápalnými bombami. Letouny tak zamířily k náhradnímu cíli, jímž bylo Nagasaki. Již tak kritickou situaci Japonců zkomplikoval další nečekaný úder. V dubnu 1941 se Sovětským svazem uzavřeli smlouvu o neútočení s platností na pět let. SSSR v ní garantoval

územní integritu Mandžukua (počátkem třicátých let Japonci obsadili Mandžusko a zřídili zde loutkový stát) a Japonci integritu Mongolska. V dubnu 1945 Sověti smlouvu vypověděli, ale měla zůstat v platnosti až do jejího vypršení v dubnu následujícího roku. Na Jaltské konferenci v únoru 1945 se však Stalin, který sledoval i své cíle, zavázal, že do tří měsíců od skončení války v Evropě vyhlásí válku Japonsku a svůj slib potvrdil i v Postupimi. V noci z 8. na 9. srpna zahájily sovětské jednotky operaci Srpnová bouře, gigantický kleštový manévř, jemuž nebyly japonské síly

schopny čelit. Kuantungská armáda byla v té době již jen odleskem té původní z druhé poloviny třicátých let, protože nejlepší jednotky, hlavně tankové, byly vyčleněny k obraně mateřských ostrovů a z elitní armády se od roku 1943 doplňovaly jednotky, které vykrvácely v jižním Pacifiku, na Marianách nebo na Filipínách. Sověti měli drtivou převahu tanků a ihned získali naprostou vzdušnou nadvládu. Během několika dní ovládli Mandžusko a pronikli i na Korejský poloostrov, který obsadili až po 38. rovnoběžku.

Dne 9. srpna se sešla Velká šestka, Nejvyšší válečná rada Japonska, aby jednala o situaci. Nedošla však k žádnému závěru. Japonská generalita byla pro pokračování ve válce. Kalkulovala s tím, že při vylodovacích operacích utrpí Američané takové ztráty, že vyvolají protesty americké veřejnosti a Japoncům se podaří vyjednat mírnější podmínky kapitulace. Proto byla kolem půlnoci svolána tajná konference v císařském paláci za účasti císaře Hirohita. Ten po dlouhém rozvažování přistoupil na podmínky Postupimské deklarace se slovy: „[...] ukončení války znamená jedinou cestu k obnově světového míru a záchraně národa před utrpením [...]“.

Nesouhlasit s božským císařem bylo nepřipustné, a proto japonská vláda následujícího dne deklaraci schválila a ihned o tom informovala Spojence. Aby císař ulehčil svému lidu přijmout tuto skutečnost, přednesl v poledne 15. srpna rozhlasový projev. Velká část Japonců pocítila úlevu, ale mnozí spáchali rituální sebevraždu a některé vojenské jednotky ještě několik dní pokračovaly v bojích. Dva týdny po oznámení kapitulace vstoupily na území japonských mateřských ostrovů první spojenecké jednotky.

Text: Jaroslav Lánik, foto: archiv VHÚ



Ministr zahraničí Mamoru Šigemecu podepisuje jménem japonské vlády kapitulční listinu.

Foto: Wikimedia Commons, LT Stephen E. Korpany



KANOISTA FUKSA ZÁŘIL NA VRCHOLECH SEZONY

**PĚT MEDAILÍ PARAŠUTISTŮ DUKLY
Z MISTROVSTVÍ EVROPY FAI V KLATOVECH!**

RYCHLOSTNÍ KANOISTÉ ABSOLVOVALI BĚHEM ME V RAČICÍCH: PĚT MEDAILÍ! NEJCENNĚJŠÍ KOV VYLOVIL FUKSA



Fuksův přemožitel z kilometru Catalin Chirila z Rumunska. „Jsem velmi šťastný. Vyhrál jsem před domácím publikem, všem chci za povzbuzování na tribuně moc poděkovat,“ říkal rodák z Nymburka bezprostředně po svém vítězství. „Naštěstí do mě ve finiši nikdo moc nešel. Jsem rád, že to bylo v mojí režii a můžu na téhle trati slavit svůj desátý titul,“ poznamenal s úlevou.

Rovněž přiznal, jak velká byla po sobotním stříbru jeho motivace vystoupit na stupínek nejvyšší. „Jsme v České republice a ještě tu nezazněla česká hymna. Chtěl jsem to napravit a jsem moc rád, že se mi to povedlo hned v neděli po ránu.“

Stříbrná vlna

Skvělý výkon podal čtyřkajak ve složení Michal Kulich, Jakub Špicar, Daniel Havel a Radek Šlouf, který v závodě na 500 metrů vybojoval stříbro. Posádka se dostala do medailové pozice díky drtivému závěru. „Se starcema to bylo nečekaně dobré,“ zhodnotil s úsměvem počináním posádky Kulich sedící na místě háčka.

Další stříbrnou medaili přidali Špicar s Havlem v závodě deblkajaků. I zde rozhodoval až závěrečný finiš, kdy Češi podlehl pouze favorizované německé dvojici. „Raději jsem se neradoval, abych nebyl zklamán,“ přiznal Špicar po dojezdu. „Nebyl to ten prvotní výbuch emocí. Netušili jsme, kolikátí jsme. Nechtěli jsme to zakřiknout, abychom pak třeba neměli nepopulární bramboru,“ přitakával svému parťákovi Daniel Havel.

Z taktického hlediska dukláci předvedli fanouškům náramnou podívanou. Zrychlení v posledních desítkách metrů přivádělo tribunu v Labe Aréně do varu. „Máme to tak naučené. Jsme domluveni předem. Když se blíží závěr, houknu a jdeme do toho naplno,“ poznamenal Špicar.

Pro Havla to byla navíc symbolická chvíle, jelikož ještě nedávno zvažoval konec kariéry. „Vždycky si dám nějaký krátkodobý cíl, k němuž směřuju. Teď to bylo domácí mistrovství Evropy. Jsem strašně rád, že se to takhle povedlo. Jdeme dál,“ pronesl s potěšením.

Dostál: bronz a prestižní funkce

Olympijský vítěz Josef Dostál nezůstal pozadu. Po čtvrtém místě na kilometru zabojoval na trati 500 metrů a z vody vylovil cenný bronz. „Chtěl jsem zažít ceremoniál před plnou tribunou, to se povedlo,“ hodnotil s úsměvem.

V maratonu na 5000 metrů přidal solidní osmé místo, ale do dění zasáhl i mimo kanál – byl zvolen do komise sportovců Evropské kanoistické asociace, což svědčí o tom, jakému respektu se těší mezi kolegy.

Úspěšný šampionát

Labe Aréna v Račicích znovu potvrdila pověst jednoho z nejlepších areálů pro rychlostní kanoistiku. „Jednoznačně se jedná o velmi úspěšný šampionát. Znovu se ukázalo, že se nám tady daří,“ konstatoval spokojeně šéftrenér kanoistiky v ASC Dukla Petr Náprstek.

Text: Pavel Král, foto: CPA, Kanoec.cz

Pět medailí získali na mistrovství Evropy v Račicích rychlostní kanoisté Armádního sportovního centra Dukla. O jedno zlato se postaral na pětisetmetrové trati kanoista Martin Fuksa. Na olympijském kilometru přidal stříbro. Totéž se povedlo čtyřkajak ve složení Michal Kulich, Jakub Špicar, Daniel Havel a Radek Šlouf. Špicar s Havlem urvali druhé místo i na deblu. Bronz pak zajistil České republice na pětistovce kajakář Josef Dostál.

Titul po předchozím zklamání

Martin Fuksa měl na šampionátu rozdílné náladu. V závodě na 1000 metrů mu těsně unikl evropský titul, když Rumun Chirila triumfoval o pouhých 57 tisíc sekund. Zklamání a vlastní sebekritiku vystřídal úleva hned druhý den. Na neolympijské pětistovce Fuksa dominoval a vybojoval svůj 13. evropský titul. Druhého Sergeje Tarnovského z Moldavska porazil o vteřinu a půl. Až třetí projel cílem



LETNÍHO OBDOBÍ MISTROVSTVÍ SVĚTA A EVROPY

MS V MILÁNĚ: DVĚ ZLATA A JEDNO STŘÍBRO. FUKSA S DOSTÁLEM ZÁŘILI

Na mistrovství světa v rychlostní kanoistice v Miláně potvrdili čeští olympijští šampioni Martin Fuksa a Josef Dostál svou výjimečnost. Z Itálie si odvezli tři cenné kovy – Fuksa zlato a stříbro, Dostál zlato.

Dominance na kilometru

Kanoista Martin Fuksa si na trati 500 metrů vyjel stříbrnou medaili, když nestačil pouze na Rusa Zachara Petrova, závodícího pod neutrální vlajkou. V cíli ztratil pouhých 44 setin vteřiny.

„Byla to bohužel nejhorší jízda, kterou jsem tady absolvoval. Vůbec jsem si nejel to svoje. Je to škoda. Jsem samozřejmě moc rád, že budu stát na stupních vítězů, ale čekal jsem od sebe víc,“ nezastíral olympijský šampion bezprostředně po závodě. Na kilometru však předvedl vskutku mistrovskou jízdu. Od startu nasadil nekompromisní tempo, které soupeři nedokázali zachytit. Druhý Řek Dimopulos zaostal téměř o dvě sekundy, třetí Maďar Adolf o více než tři. Fuksa tak obhájil titul mistra světa a završil zlatý hat-trick: po triumfu v Duisburgu 2023 a olympijském zlatu z Paříže 2024 přidal další zlato i v Miláně. „Kilometr jsem začal v hlavě už po pětistovce. Soustředil jsem se jen na sebe a vyšlo to skvěle. Jsem happy jak dva grepy,“ usmíval se.

„Jsem moc rád, že jsem obhájil titul a ukázal, že ten kilák mi fakt jde. Pořád jsem si říkal: Soustřed' se na sebe, soustřed' se na sebe. Neřeš nic jiného. Na pětistovce se mi dostával do hlavy mistr světa. Musel jsem tu myšlenku dát pryč, v závěru už červené bójky byly moje. Nemusel jsem spěchat. Jel jsem si pro zlatou medaili jako na olympiádě, což bylo fakt boží.“

Brambora, pak triumf

Kajakář Josef Dostál si na kilometrové trati vyjel čtvrté místo, což znamenalo posun oproti loňsku. Od medaile ho dělily dvě vteřiny, ale výkon byl příslibem směrem k olympiádě v Los Angeles. „Jízda nebyla špatná, je to krok správným směrem,“ zhodnotil nepopulární bramborovou pozici. V neděli si vše vynahradil. Na pětistovce předvedl excelentní finiš a v těsném souboji porazil Maďara Adama Vargu o pouhých devět setin sekundy. Získal tak už své páté zlato z mistrovství světa na této trati. „Myslel jsem, že jsem druhý nebo třetí, ale pak přišla vlna emocí,“ liboval si.

V Miláně se oproti předešlým teplým dnům změnila podmínka. Panovaly nižší teploty. „V takové zimě jsem třeba tři roky podobný závod nejel. Asi mi to sedělo víc. Ani ta dráha číslo jedna nebyla úplně ideální, byly tam vlny, ale taktika vyšla dokonale,“ zářil radostí olympijský šampion z Paříže.

Čtyřkajak ve finále šestý

Ve hře o medaile byl také čtyřkajak. Michal Kulich, Daniel Havel, Jakub Špicar a Radek Šlouf nakonec vybojovali velmi pěkné šesté místo. Posádka z Dukly, stříbrná z červnového ME v Račicích, výborně odstartovala, poté se jí ale nejlepší loď vzdalovaly. Ideální tempo Češi chytili až v závěru, ale k pódiu bylo tentokrát daleko. „Šesté místo je hezké, ale asi bychom byli raději za povedenější jízdu,“ přiznal v nahrávce pro média Daniel Havel. „V trati jsme dělali, co jsme mohli. Ubojovali jsme to hezky, pocity z lodi ale nejsou sto-procentní,“ přitakal svému parťákovi Radek Šlouf. „Něco nám tady k dokonalosti chybělo. Jedině tak bychom byli konkurenceschopní s první trojicí. Příští rok se budeme snažit víc,“ dodal k hodnocení Jakub Špicar. Pro nejmladšího člena posádky Michala Kulicha se jednalo o velmi cenné zkušenosti. „Od kluků se pořád učím. Každý závod s nimi je pro mě hodnota navíc. Dnes nám to bohužel tak dobře neodjždělo,“ poznamenal.

Čtyřkánoe Petr Fuksa, Petr Tettinger, Jiří Minařík a Zbyněk Pták dojela na pětistovce rovněž šestá. Na vítěznou Maďarsko ztratila 3,47 sekundy. Svě premiérové finále na světovém šampionátu absolvoval kanoista Antonín Hrabal. Na sprinterské dvoustovce skončil osmý.

Text: Pavel Král, foto: CPA, Kanoec.cz



PARAŠUTISTÉ DUKLY ZÁŘILI NA MISTROVSTVÍ EVROPY FAI. Z KLATOV VEZOU PĚT MEDAILÍ, Z TOHO DVA TITULY!

Letošní 16. mistrovství Evropy FAI v parašutismu bude z českého pohledu zapsáno v historii jako velmi úspěšné. V Klatovech získala sestava z Dukly Prostějov ve složení Jiří Gečnuk, Oldřich Šorf, Hynek Tábor, Miloslav Kříž, Bonifác Hájek pět medailí včetně dvou zlatých.

Ty vybojoval tým v přesnosti přistání a kombinaci. Mezi jednotlivci byl pak Jiří Gečnuk stříbrný v přesnosti přistání, Miloslav Kříž bral dva bronzы za individuální akrobacii i kombinaci. Na šampionátu v klasických disciplínách dukláci jednoznačně potvrdili dominanci v přesnosti přistání. Druhé Italy porazili v součtu o tři centimetry. Třetí skončili Němci. K prvenství pomohlo umístění hned tří jednotlivců v TOP 10. Jiří Gečnuk byl druhý, Hynek Tábor a Oldřich Šorf se dělili o devátou pozici. Sedmapadesátiletý Gečnuk měl velice blízko také k individuálnímu triumfu. O zlato se měl rozeskakovat s Italem Vittorioem Guarinellim. Jenže z poměrně raritních důvodů k tomu nedošlo. Vše objasnil trenér Libor Jiroušek. „Soutěž byla vypsaná do nedělního poledne. Letadlo s oběma borci bylo ve vzduchu ve 12.10. Italové to měli spočítané, s pokračováním nesouhlasili. Tiebreak na rozdíl od jiných výprav odmítli. Jednoduše se báli. Zlato jim

tak spadlo do klína díky většímu počtu nasbíraných nul v jednotlivých seskocích. Měli na to nárok a využili toho.“

V individuální akrobacii dovolilo počasí absolvovat pouze jediné kolo. Vydělal na tom právě Miloslav Kříž, který zaznamenal třetí nejlepší výkon. V elitní desítce se umístili ještě Bonifác Hájek (8.) a Oldřich Šorf (9.). Křížovi povedená sestava ve vzduchu pomohla i k bronzu

v kombinaci, Šorf v ní byl čtvrtý. „V pěti kolech by se samozřejmě ukázalo jasněji, kdo je opravdu dobrý akrobat. Ale máme medaili, takže mi to zase tolik nevadí,“ pousmál se Jiroušek. S počtem medailí a výkony svých svěřenců byl celkově spokojen. „Máme pět medailí, z toho dva tituly. Kluci potvrdili velmi dobrou formu. Jedná se o lepší výsledek než před dvěma roky v Ravenně,“ konstatoval.



Miloslav Kříž, Oldřich Šorf, Hynek Tábor, Bonifác Hájek, Jiří Gečnuk

DVĚ ZLATA, STŘÍBRO A ADRENALIN DO POSLEDNÍHO SESKOKU. GEČNUK UMÍ I V 57 LETECH

Jiří Gečnuk, parašutistická legenda Dukly Prostějov, si z mistrovství Evropy FAI v Klatovech odvezl v 57 letech tři medaile – dvě týmová zlata a individuální stříbro v přesnosti přistání. Přesto překvapil slovy, že všechno mohlo dopadnout ještě trochu lépe. „Ale je to hodně dobrý výsledek. Potvrdili jsme, že patříme k absolutní špičce,“ konstatoval s potěšením rodák z Moravské Třebové.

Co mohlo být lepší?

Hodně jsem pokazil individuální akrobacii, ale raději se k tomu nebudu vracet. No a v přesnosti přistání jsme přišli o tiebreak, v němž jsem se měl rozeskakovat o zlato.

Ta situace byla dost neobvyklá. Přiblížíte ji ze svého pohledu?

Kvůli nepříznivému počasí se závod pořádkem natahoval. Oficiální konec byl stanoven v neděli na 12. hodinu. Seděl jsem už s Italem v letadle, ale vedení týmu jej ze vzduchu odvolalo. Bylo už po poledni, soutěž se tím uzavřela a on vyhrál díky lepší bilanci nastřádaných nul.

Tohle se nestává každý den, že?

V kariéře jsem nezažil, aby někdo, kdo stojí ve dveřích letadla, dostal vysílačkou příkaz, že nemá skákat. Většinou dostáváte podobné informace v případě, že jsou špatné podmínky. Ale odvolat někoho kvůli tomu, že je pět minut po dvanácté hodině, je trošku síla.

Jak na to váš soupeř reagoval?

Rozhodli to za něho úředníci, nemohl nic dělat. V první chvíli také nevěděl, proč nemá skákat. Dozvěděl se to až na zemi. Na tiebreak jsem se moc těšil, podobné situace si užívám. Bohužel nám to Italové svou taktikou překazili.

Oba jste ze sedmi seskoků nasbírali čtyři centimetry. Litoval jste některého?

Byly to těžké závody. Počasí se strašně měnilo. Každý skok, který se mi povedl, byl na hraně. Jsem za tenhle výsledek velmi rád.

Forma musela být velká...

Všichni jsme zaskákali dobře už na předchozím Světovém poháru v Bledu. V našem

sportu stačí jedna malá chyba a všechno je jinak. Obstáli jsme ale se ctí.

Je pro vás s přibývajícím věkem každá medaile cennější?

Hlavně si cením povedených seskoků v těžkých podmínkách. Tím se člověk neustále posouvá.

Řadíte týmová zlata nad individuální úspěch?

Určitě ano. O to jde nejvíc.

Text: Pavel Král, foto: CPA



ORIENTAČNÍ BĚŽCI USPĚLI NA SVĚTOVÝCH HRÁCH V ČÍNĚ: STŘÍBRO A BRONZ!



Česká reprezentace v orientačním běhu si ze Světových sportovních her v čínském Čcheng-tu odváží dvě cenné medaile. V individuálním sprintu vybojoval stříbro Tomáš Křivda, zatímco smíšená štafeta ve složení Denisa Králová, Jakub Glonek, Tomáš Křivda a Tereza Rauturier získala bronz.

Parádní sprint Křivdy

Sprintový závod se odehrál v parku u řeky Jiangxi, vybudovaném pro Mezinárodní zahradnickou výstavu 2024. Terén nabídl kopcovité pasáže, složité zahrady i víceúrovňové struktury, které prověřily orientační schopnosti i fyzickou připravenost závodníků.

Tomáš Křivda z ASC Dukla začal výborně. Na prvním rádiu byl druhý, jen 13 sekund za Švýcarem Polsinim. V průběhu závodu se do čela dostal Belgičan Michilels, který si vybudoval náskok a udržel ho až do cíle. Křivda zaostal

o 16 vteřin a oproti minulým hrám v USA si polepšil o jednu příčku.

„Cítím se nádherně. Letos je to hrozně těžká sezona, jdu z výšin do úplných údolí. Jak ve fyzických silách, tak v emocích,“ popsal Křivda své prožitky.

Mezi ženami se dařilo Tereze Rauturier, která skončila pátá. Po úvodní ztrátě se postupně posunula o dvě místa výš a v cíli měla ztrátu 1:40 na vítězku Simonu Aebersoldovou ze Švýcarska. Rauturier byla blízko pódia i na krátké trati, na níž skončila čtvrtá.

„Mohla jsem mít na víc. Na krátké trati byly v určitých ohledech extrémní podmínky. Asi zpětně vím, co se tam stalo a chybělo tomu, aby výsledek byl lepší. A podobně ve sprintu. Páté místo není ostuda, ale za lepších okolností to mohl být lepší výsledek. Na druhou stranu člověk musí zůstat pokorný,“ poznamenala při hodnocení svých výkonů.

Medailová radost ve štafetě

Medailovou radost jí ale přinesla smíšená štafeta. Český tým ve složení Králová, Glonek, Křivda a Rauturier předvedl bojovný výkon, který mu vynesl nádherný bronz. Závod se opět konal v zahradnickém parku, jehož technicky náročný terén prověřil každého závodníka. Startovní úsek ovládla švýcarská štafeta, zatímco Denisa Králová předávala na desátém místě. Skvělý výkon Jakuba Glonka posunul tým na třetí příčku, Tomáš Křivda ji udržel a ve finiši bojovala Tereza Rauturier. Švýcarská závodnice Simona Aebersold předvedla famózní

výkon, předběhla Česko i Švédsko a dovedla svůj tým ke zlatu. Češi dorazili do cíle třetí, jen deset vteřin za stříbrným Švédskem.

„Asi si nemusíme kupovat pandí suvenýr,“ smála se Rauturier s bronzovou medailí ve tvaru pandy na krku. „Všichni budeme odjíždět s dobrým pocitem. Opět jsme ukázali, že jsme silný tým.“

Rozplýval se i Křivda, který běžel třetí úsek. „Byl jsem už hodně unavený, měl jsem trochu problém udržet pozornost a nevyvaroval se jedné docela větší chyby. Ale věděl jsem, že pozice pro Terku je dobrá a že si medaili odvezeme,“ líčil Tomáš Křivda. „Věděli jsme, že na placku máme, a měli jsme na sebe trochu tlak. Jsem nadšený z toho, jak jsme to zvládli.“

Text: pk, jc, foto: ceskyorientak.cz



Denisa Králová, Jakub Glonek, Tomáš Křivda, Tereza Rauturier

PÁROVÁ ČTYŘKA DUKLY SLAVÍ SVĚTOVÉ ZLATO V KATEGORII DO 23 LET!



VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.p.



VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA



Michal Zindulka, Martin Ježek, Jan Čížek, Miroslav Vokálek

Párová čtyřka armádního klubu Dukla ve složení Miroslav Vokálek, Jan Čížek, Martin Ježek a Michal Zindulka vybojovala na mistrovství světa v Poznani zlaté medaile v kategorii do 23 let. Ve finále Češi předvedli úžasný finiš, když o necelou vteřinu porazili domácí Poláky, třetí skončilo Německo.

Veslaři ASC potvrdili roli jednoho z favoritů. V rozjíždce i semifinále byli vždy druhí za Velkou Británií. V souboji o medaile svou formu ještě vystupňovali. Polákům nastoupili 250 metrů před cílem a vítězství si suverénním způsobem pohlídali. „Máme samozřejmě obrovskou radost. Kromě Vokálka byli kluci stříbrní už vloni v Kanadě, takže jsme doufali, že by o medaili jet mohli. Bylo to hodně otevřené. Na vodě ale dnes podali super výkon,“ chválil zlaté hochy Ondřej Synek, šéftrenér veslování na Dukle. V oddíle se úspěšná posádka připravovala pod vedením Jana Grubera a Josefa Lukše, na šampionátu ji vedl Jan Navrátil. „Všichni na tom mají velký podíl. Jsme rádi, že nově nastavená koncepce přípravy přináší první velké úspěchy,“ netajil Synek.

Text: Pavel Král, foto: ČVS

Atleti Dukly Praha se vrátili na domácí trůn na šampionátu družstev. V Ostravě získali 302 bodů, loňské mistry z Univerzity Brno porazili o 42 bodů a získali 63. titul v historii. Ženy s legendární Barborou Špotákovou, která opanovala soutěž oštěpařek, obsadily čtvrté místo.



VÍCH ZABĚHL ČESKÝ REKORD NA 3 000 METRŮ PŘEKÁŽEK! MÁ HODNOTU 8:19,88 MINUTY

Atlet ASC Dukla Damián Vích se na mítinku v belgickém Oordegemu postaral o změnu v českých rekordních tabulkách, když 3 000 metrů překážek zaběhl za 8:19,88 minuty a téměř o dvě vteřiny překonal čas Tomáše Habarty z loňského mistrovství Evropy v Římě. K pokolení limitu na zářijové mistrovství světa v Tokiu scházelo šestadvacetiletému stýplaři ještě téměř pět vteřin. Závod vyhrál Francouz Louis Gilavert (8:11,49). „Splnil jsem si celokariérní cíl. Navíc vím, že

mohu běžet ještě rychleji. To mě velmi motivuje do další práce,” říká bez váhání člen běžecké skupiny Hakima Saleha. Jeho slova potvrzuje fakt, že šel do závodu v nepříliš ideálním zdravotním stavu. V noci jej postihla horečka a zimnice. Ještě půl hodiny před startem nebyl rozhodnutý, zda poběží. „Do té chvíle jsem se cítil fakt mizerně. Na dráze to ze mě překvapivě spadlo. Najednou jsem věděl, že to tam je. Byl to první znak, že bych mohl atakovat opravdu dobrý čas,” přiblížil

své rozpoložení během dne. Vích se letos zapsal do rekordních tabulek i v silničním běhu na 10 kilometrů, kdy časem 28:21 vylepšil o pět vteřin letité maximum Michala Kučery. Cítí se momentálně na vrcholu sil? „V obou závodech byly věci, které se dají vylepšit. Jen aby nepřišla zranění. Pak bych mohl dosažené časy na stýplu i na desítce ještě překonat. Rozhodně věřím, že jsem neřekl poslední slovo. Forma by měla v příštích letech gradovat,” je přesvědčen.

DÁLKAŘ MEINDLSCHMID JE JUNIORSKÝM MISTREM EVROPY! SKOČIL 789 CENTIMETRŮ

Jedenáct centimetrů od osmimetrové hranice zajistilo dálkaři Petru Meindlschmidovi vstup do atletické historie. V devatenácti letech se stal výkonem 789 cm juniorským mistrem Evropy. V Tampere tak mohl slavit první a rovnou nejceněnější medaili.

Rodák z Uherského Hradiště se v zimě potýkal s únavovou zlomeninou. Přesto se dokázal vrátit v pravý čas. Výkon 789 cm byl pro soupeře nedosažitelný.

„Radost je samozřejmě obrovská, protože jsem to skočil brzo a soupeři měli čas, aby

mě překonali. Byly to nervy. Doufal jsem, že to posunu každým dalším pokusem, ale jsem neskutečně rád i za tento výkon. Je nejlepší v sezoně,” poznamenal Meindlschmid při hodnocení.

Stříbrný Ital Daniele Leonardo Inzoli předvedl pokus o dvacet centimetrů kratší. Meindlschmid měl tak důvod k oslavě a náramně si spravil chuť po loňském mistrovství světa v Limě, kde jako jeden z favoritů vypadl už v kvalifikaci.

Text: Pavel Král, foto: CPA

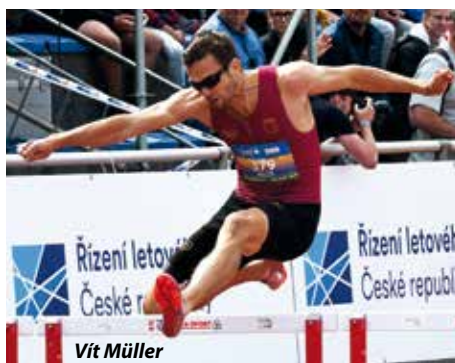


JEDENÁCT MEDAILÍ Z ATLETICKÉHO ŠAMPIONÁTU, Z TOHO SEDM ZLATÝCH

Jako velice úspěšné z pohledu ASC Dukla lze hodnotit letošní domácí atletický šampionát v Jablonci nad Nisou. Armádní sportovci vybojovali v areálu Střelnice celkem jedenáct medailí, z nichž sedm bylo těch nejceněnějších – zlatých. A to ještě plno atletů nestartovalo, převážně pro zdravotní problémy. Jen namátkou Jakub Vadlejch, Damián Vích, Tereza Petržílková, Nikoleta Jíchová – tedy závodníci s nejvyššími ambicemi.

Hned v předehře velkých bojů se zadařilo klavířům. Zásadou Volodymyra Myslyvčuka a Patrika Hájka cinkly hned dvě nejceněnější medaile. Ve druhém dni dopadl skvěle sprint na 100 metrů. Zlato bral Tomáš Němejc, stříbro Ondřej Macík. V rozběhu navíc Němejc zaběhl 10,31, nejlepší letošní český čas. „Je to báječné, je fajn, že jsem si otestoval svoji formu. V rozběhu to bylo rychlejší, ale ve zdejších hodně chladném a deštivém počasí běžat rychleji snad ani nešlo. Zlato je tak třešničkou na dortu,“ říkal Tomáš Němejc, který navíc svoji domácí suverenitu potvrdil v neděli dalším triumfem na dvojnásobné trati. „Bylo to uvolněné, můj nejlepší závod za celý rok. Čas je super, jsou to samozřejmě i body na příští rok na ME do Birminghamu,“ pochvaloval si.

Třetí den byl ještě bohatší. Již sedmé zlato v řadě a celkově osmé vybojoval v závodě na 400 metrů překážek Vít Müller, když zaběhl čas 48,61. Další zlaté získali oštěpařka Andrea Železná, Kimberley Ficenec v běhu na 800 metrů a Petr Meidlschmid ve skoku dalekém. Závod nad překážkami byl jedním z vrcholů šampionátu a očekával se souboj Müllera



s juniorským mistrem Evropy Michalem Radou. Ale nakonec byl jednoznačnou záležitostí zkušeného českého reprezentanta. „Bral jsem to hodně prestižně. Michal běhá ve svém věku obdivuhodně, jeho časy jsou skvělé. Jsem rád, že je u nás na této trati konkurence, protože jen tak se oba můžeme posunout ještě k lepším výkonům,“ řekl Vít Müller.

První triumf Železná

Medaile na seniorském šampionátu se dočkala konečně Andrea Železná, a to hned zlaté. Úvodním hodem zaznamenala výkon 52,61, další dva pokusy měla neplatné a po polovině závodu byla třetí. Čtvrtý pokus jí ale vyšel, své náčiní poslala na značku 57,91 a poté ji už žádná ze soupeřek překonat nedokázala. „V těch prvních třech hodech to nebylo ono. S technikou se prostě peru. Moc chci a ono je to někdy špatně. Mám moc síly, a když to netrefím, tak to neletí,“ poznamenala manželka světového rekordmana Jana Železného.

Dva cenné kovy přinesly závody na 800 metrů. Jakub Davidík dlouho držel třetí pozici, v cílové rovině se však dokázal dostat na druhé místo. Ještě úspěšnější byla Kimberley Ficenec. V náběhu do druhého okruhu šla do čela, svůj náskok neustále zvyšovala a v cíli se mohla radovat ze svého čtvrtého mistrovského titulu na této trati. „Vždycky jdu vyhrát,“ byla slova Kimberley Ficenec po závodě.

V dálkařském sektoru to byl opět souboj nastupujícího mladí a zkušeností. A radoval se ten mladší, Petr Meidlschmid. Měl sice jen dva platné pokusy, ale oba byly nejdelší v celé soutěži. Zlato bral juniorský mistr Evropy za výkon 788 cm v posledním pokusu. Nedovolil svému soupeři Radku Juškovi dosáhnout na desátý domácí triumf. Ten dolétl nejdále na 779 cm.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA



Jakub Vadlejch, oštěpařská hvězda ASC Dukla, nehodlá do mistrovství světa v Tokiu už více zatěžovat bolavé koleno. Vypustil kvůli tomu i starty v Diamantové lize. „Chci být připravený hlavou i tělem. Honit nějaký výkon úplně nepotřebuji,“ poznamenal s nadhledem nejlepší český atlet posledních let.

Po delší době se v srpnu představil na stříbrném mítinku Kontinentální Tour v Banské Bystrici, kde stvrdil potvrzovací limit Českého atletického svazu hodem dlouhým 82,33 metru. „Stoprocentně fit nejsem. Byl to test těla,

OŠTĚPAŘ VADLEJCH ŠETŘÍ KOLENO, SOUSTŘEDÍ SE UŽ JEN NA MS V TOKIU

jak na tom vlastně jsem. Tedy hlavně koleno, s nímž už delší dobu bojuju,“ prozradil úřadující mistr Evropy. „Ověřil jsem si, že vydrží. Jde jen o to, aby se stav tělesné schránky do šampionátu v Japonsku ještě zlepšil. To je pro mě úkol číslo jedna.“ Čtyřiatřicetiletý Vadlejch ideální sezonu zatím neprožívá. Po květnovém startu na mítinku Diamantové ligy v Dauhá jej skolila viróza, do toho se kumulovaly potíže právě s kolenem. „Potýkám se s tím od března. Jedná se o levou nohu, tedy tu skokanskou. Přidalo se k tomu lehké natržení patelárního vazy, což vlastně způsobuje ten největší problém. Při odhodu to prostě zabolí. Trošku mi to měnilo techniku. Projevilo se to právě už v Dauhá. Je to boj,“ ulevil si. „Roky přibývají. Všechno se nehodí tak rychle, jak by si člověk představoval. Do toho potřebujete trénovat a formu vybalancovat.“ Psychicky je však natolik silný, že si handicap nepřipouští.

„Za ty roky jsem už zažil spoustu věcí. Hodně podobné to bylo s pravým kolenem. U něho mi to trvalo rok a půl, než jsem se bolesti úplně zbavil. Mám nějaká kila, trénink je hodně založený na odrazech a běžeckých cvičeních. Už jsem to cítil i při chůzi. Samotné házení to velmi dráždí. Nezhodí se to ze dne na den. Není to sranda, musím s tím v hlavě pracovat. Ale dá se to,“ doplnil s jistou dávkou optimismu. I proto se rozhodl vsadit na jedinou kartu. Závodní číslo si připne na hrud' až na šampionátu v Tokiu. V Banské Bystrici si alespoň potvrdil, že noha drží. „V závodě musí jít jakékoliv myšlenky stranou. Šel jsem všechny pokusy. Tři byly za osmdesát metrů. Dá se s tím pracovat. Nemělo by ale cenu něco přetahovat.“ V Tokiu bude Vadlejch obhajovat světový bronz z MS v Budapešti z před dvou let.

Text: Pavel Král, foto: CPA

MODERNÍ PĚTIBOJAŘ LUKEŠ MÁ INDIVIDUÁLNÍ BRONZ Z MS!



Třiadvacetiletý Matěj Lukeš z Armádního sportovního centra Dukla se zapsal do historie českého moderního pětibojce. Na mistrovství světa v litevském Kaunasu vybojoval bronzovou medaili a stal se prvním českým medailistou v individuálním závodě od roku 2014.

Ve finále nestačil pouze na egyptského šampiona Mutaze Muhamada a Francouze Mathise Rochata. Lukeš se jako jediný z české výpravy probodoval do finále, a završil tak svou životní sezonu.

Poté, co ovládl svou semifinálovou skupinu, zazářil ve finále v plavání druhým nejlepším časem. Po šermu (12. místo) a překážkové dráze (6. místo) vyrážel do závěrečné kombinace běhu a střelby ze šesté pozice. V běhu dosáhl sedmého nejlepšího času a před sebe pustil už jen dva soupeře.

„Děkuju všem a hlavně tátovi, tohle je pro tebe!“ vzkázal dojatý Lukeš v prvním televizním rozhovoru. Přiznal, že úvodní šerm mu nevyšel, ale psychicky ho to posílilo: „Když začnu špatně, paradoxně mi to pomáhá. Ale že z toho bude medaile? To jsem nečekal.“ Rozhodující moment přišel v běhu. „V hale to bouřilo, domácí Litevec vbíhal do arény, když jsem šel na střelbu. Ale kromě první položky mi to sedlo. Po Evropě jsem si spravil chuť. Tady jsem si to vystřílel,“ dodal s úsměvem. Ostatní čeští reprezentanti se do finále neprobojovali: Grycz skončil v semifinále, Tůma, Toman a Křenková v kvalifikaci. Lucie Hlaváčková a Veronika Novotná vypadly v semifinále.

Štafetové stříbro s Gryczem

Lukeš si náramně vedl i na předcházejícím MS mužských štafet, když s Markem Gryczem získali stříbrné medaile v závodě mužských štafet. Šampionát v egyptské Alexandrii navázal na finále Světového poháru, kde Lukeš skončil druhý a Grycz jedenáctý. V závodě štafet patřila členům Armádního sportovního centra

Dukla po šermu pátá pozice. „Mára šermoval hodně dobře. Mně se tolik nedařilo, asi jsme měli nasadit opačné pořadí,“ komentoval úvodní disciplínu Lukeš.

Následoval překážkový běh OCR, kde musel Lukeš kvůli chybě rozhodčího překážku opakovat. Protest byl uznán, ale Češi museli absolvovat celou disciplínu znovu. „Byl to největší stres, který jsem zažil asi za posledních pět let,“ přiznal třiadvacetiletý mladík. „Ale šli jsme hodně dobře, vlastně jsme ještě zrychlili.“

V plavání si udrželi tempo čtvrtým nejrychlejším časem. Do závěrečné části, běhu se



českou dvojici předběhla čerstvá francouzská štafeta těsně před cílem. „Hodnotilo by se nám to líp, kdybychom vyhráli finiš o stříbro, než prohráli boj o zlato,“ smáli se nakonec oba čeští vicemistři světa.

Povedené mistrovství Evropy

Povedlo se také mistrovství Evropy. Ve španělském Madridu získali Matouš Tůma, Matěj Lukeš a Marek Grycz týmový bronz.

Mezi ženami postoupila do finále juniorská vicemistryně světa Lucie Hlaváčková. Nakonec skončila v elitní TOP 10 na osmé příčce. „V pětiboji je desítka vždycky hezká, ale osmička je ještě lepší. Jsem spokojená,“ hodnotila.

Na závěr ME pak přišla velká radost. Marek Grycz a Matouš Tůma se ve štafetě radovali ze zlata. Pozadu nezůstaly ani ženy. Stále ještě juniorky Lucie Hlaváčková a Kateřina Váňová se



střelbou, vstupovali z druhého místa s patnáctiveřinovou ztrátou na Francii.

„Matějovi jsem předával na druhém místě. Tomu se po první střelbě povedlo dostat do čela,“ popsal drama závěru Grycz. Nakonec ale

po celý závod držely v konkurenci deseti týmů na medailových příčkách, a nakonec dosáhly na krásné stříbro.

Text: Pavel Král, Jaroslav Čícha

Foto: Filip Komorous

DUKLÁCI ZÍSKALI NA STŘELECKÉM ME V CHATEAUROUX 19 MEDAILÍ!

VEDLO SE JIM HLAVNĚ V TÝMECH

Sportovní střelci Armádního centra Dukla zářili na mistrovství Evropy, které se konalo od 27. července do 7. srpna ve francouzském Chateauroux. Ze šampionátu si odvezli úctyhodných 19 medailí – z toho dvě zlaté, sedm stříbrných a 10 bronzových. Z celkového počtu cenných kovů se o 14 medailí zasloužili zástupci Dukly Plzeň, zatímco Dukla Hradec Králové přispěla pěti. V součtu se tak jedná o nejúspěšnější mistrovství Evropy za poslední roky, a to zejména díky skvělým týmovým výkonům. Z individuálních výsledků lze vyzdvihnout především juniorské stříbro Klaudie Katz

v třípolohové malorážce. Mezi muži byl v královské disciplíně Filip Nepejchal pátý. Finálovou účast si v rychlopalné pistoli připsal i Matěj Rampula (6.) a ve střelbě na běžící terč Bedřich Jonáš. Z brokařů si nejlépe vedla Adéla Mrňová, jež získala bronz v nové disciplíně SOLO, ve stejné disciplíně zaujali junioři Alex Petrášek a Eliška Lusková. Velmi hodnotného výsledku pak dosáhl mezi jednotlivci Miloš Slaviček (7.).

Níže přehled medailí získaných na mistrovství Evropy ve Francii. Pozn.: Střelci Dukly jsou označeni tučně.

DUKLA PLZEŇ:

1. místo: sportovní pistole družstva – juniorky (**Klára Ticháčková, Viktorie Šindlerová**, Anna Miřejovská)
1. místo: sportovní pistole TRIO – juniorky (**Klára Ticháčková, Viktorie Šindlerová**, Anna Miřejovská)
2. místo: třípolohová malorážka – juniorky (**Klaudie Katz**)
2. místo: třípolohová malorážka družstva – muži (**Filip Nepejchal, David Hrčkulák**, Jiří Přívratský)
2. místo: třípolohová malorážka TRIO – muži (**Filip Nepejchal, David Hrčkulák**, Jiří Přívratský)
2. místo: rychlopalná pistole TRIO – muži (**Matěj Rampula, Tomáš Těhan, Antonín Tupý**)
2. místo: třípolohová malorážka družstva – ženy (**Veronika Blažíčková, Adéla Zrůstová**, Kateřina Štefánková)
2. místo: třípolohová malorážka TRIO – ženy (**Veronika Blažíčková, Adéla Zrůstová**, Kateřina Štefánková)
2. místo: sportovní pistole DUO MIX – junioři (**Viktorie Šindlerová**)
3. místo: malorážka vleže družstva – ženy (**Veronika Blažíčková, Sára Karasová**, Kateřina Štefánková)
3. místo: velkorážná terčovnice družstva – muži (**Petr Nymburský, Aleš Entrichel**, Jiří Přívratský)
3. místo: velkorážná terčovnice TRIO – muži (**Petr Nymburský, Aleš Entrichel**, Jiří Přívratský)
3. místo: rychlopalná pistole družstva – muži (**Matěj Rampula, Tomáš Těhan, Antonín Tupý**)
3. místo: třípolohová malorážka družstva – juniorky (**Klaudie Katz, Barbora Dubská, Kateřina Mikulčíková**)



Klaudie Katz



Tomáš Těhan, Antonín Tupý a Matěj Rampula



Bohumil Vobr a Miloš Slaviček

DUKLA HRADEC KRÁLOVÉ

3. místo: trap SOLO – ženy (**Adéla Mrňová**)
3. místo: skeet SOLO – junioři (**Alex Petrášek**)
3. místo: skeet SOLO – juniorky (**Eliška Lusková**)
3. místo: trap TRIO – ženy (**Adéla Mrňová, Zina Hrdličková, Martina Matějková**)
3. místo: skeet TRIO – muži (**Miloš Slaviček, Bohumil Vobr, Jakub Tomeček**)

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla



Dnem 1. července 2025 nabyla účinnosti novela zákona o vojácích z povolání. Jednou z novinek, kterou novela přinesla, je i jednorázový stabilizační příspěvek. Je to novinka, na kterou se často uživatelé IKP ptají. V článku se budeme jedním takovým dotazem zabývat.

Dotaz: Dobrý den,

píšu v návaznosti na tenhle článek: <https://doarmady.mo.gov.cz/deje-se/aktuality/novinka-jednorazovy-stabilizacni-prispivek-od-102-600-kc>. Je možné napsat, koho všeho se tento jednorázový stabilizační příspěvek týká? Stávajících vojáků z povolání, nebo jen nově nastupujících? Má na něj nárok voják z povolání, který má podepsaný závazek ještě například na 6 nebo 10 let, nebo jen ten, který bude nově prodlužovat? Kdy bude vojákům vyplácen? Spousta otázek, ale málo konkrétních odpovědí.

Děkuji za odpověď

Odpověď: Problematiku Vašeho dotazu upravuje zákon o vojácích z povolání v § 70c:

(1) Vojákovi **lze poskytnout při služebním zařazení** na služební místo v obci určené ministrem **nebo v případě rozhodnutí o prodloužení rozhodné doby** ve služebním zařazení v této obci jednorázově stabilizační příspěvek až ve výši šestinásobku jeho služebního tarifu.

(2) Voják, kterému byl vyplacen jednorázově stabilizační příspěvek podle odstavce 1, **je povinen vykonávat v určené obci službu po dobu 4 let**. Vyplacený stabilizační příspěvek nebo jeho část je voják povinen vrátit, zanikne-li jeho služební poměr před uplynutím doby podle věty první podle § 18 písm. c), d) a j) nebo podle § 19 odst. 1 písm. f) až o).

(3) V případě vojáka povolání do služebního poměru podle § 5a se odstavce 1 a 2 nepoužijí. Dále problematiku upravuje RMO č. 37/2023 Věstníku MO, Peněžní náležitosti a další peněžní plnění vojáků z povolání a vojáků v záloze ve službě, v čl. 20 odst. 2:

Čl. 20

Náborový a stabilizační příspěvek

(2) Pro účely § 70c zákona o vojácích z povolání se určují obce **Jince, Jindřichův Hradec, Strakonice a Žatec. Služební orgán je oprávněn rozhodnout o nároku na stabilizační příspěvek ve výši trojnásobku služebního tarifu** odpovídajícího hodnosti stanovené pro služební místo, na které bude voják z povolání služebně zařazen, a při prodloužení doby rozhodné odpovídajícího hodnosti stanovené pro služební místo, na kterém je voják z povolání služebně zařazen.

Z výše uvedeného vyplývá, že samotná změna délky trvání služebního poměru vojáka z povolání nemá vliv na poskytnutí jednorázového stabilizačního příspěvku. Jednorázový stabilizační příspěvek může být poskytnut vojákovi z povolání:

1. který je nově služebně zařazován na služební místo v dané obci – tím je myšleno i nové služební zařazení vojáka ve stejné obci, kde byl dosud služebně zařazen, např. v souvislosti se jmenováním do vyšší hodnosti. Musí se ale jednat o obec určenou v čl. 20 odst. 2 RMO č. 37/2023 Věstníku MO. To bude platit i v případě, že voják bude přeložen z **jedné „určené obce“ do druhé „určené obce“**, např. v rámci 4. brn z Jindřichova Hradce do Žatce. Pak mu bude přiznán při novém služebním zařazení i nový jednorázový stabilizační příspěvek s novou podmínkou služby v obci čtyři roky. Nebo

2. u kterého dochází k prodloužení doby rozhodné v jeho služebním zařazení – voják zůstává služebně zařazen na stejném služebním místě, jenom se mu prodlužuje doba rozhodná. Je pravdou, že překážkou pro přiznání jednorázového stabilizačního příspěvku bude situace, kdy voják bude mít při realizaci jednoho z výše uvedených **dvou opatření stanovenou dobu trvání služebního poměru kratší než čtyři roky**.

Stabilizační příspěvek bude vyplácen jednorázově po nabytí účinnosti rozhodnutí oprávněného služebního orgánu o novém služebním zařazení nebo o prodloužení doby rozhodné spojené s přiznáním nároku na tento stabilizační příspěvek. Např., bude-li voják z povolání nově zařazen na služební místo v obci Strakonice dnem 1. srpna 2025 a služební orgán mu přizná nárok na stabilizační příspěvek, bude mu vyplacen spolu se služebním platem za srpen, tedy 15. září 2025. Zde je nutné zdůraznit, že voják, kterému byl vyplacen jednorázový stabilizační příspěvek, **je povinen vykonávat v určené obci službu po dobu čtyř let**.

U vojáků, kteří byli v uvedených obcích služebně zařazení rozhodnutím dnem **1. července 2025** nebo po 1. červenci 2025, kdy toto rozhodnutí ještě neobsahovalo přiznání jednorázového stabilizačního příspěvku, bude vydáno rozhodnutí o přiznání jednorázového stabilizačního příspěvku dodatečně.

Redakce IKP

Vydává MO ČR
Odbor komunikace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.mo.gov.cz

Redakce: Rooseveltova 23, 160 05 Praha 6

Grafická úprava: Klára Šemberová

Jazyková korektura: Tierra Illan, Milena Krejsová,
Kamil Novák

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Tisk: TISK CENTRUM, s. r. o.

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 3. 9. 2025
Toto číslo vyšlo dne: 17. 9. 2025

Titulní strana: Nadrotmistr Alexandr Přibyl

KONTAKTY DO REDAKCE

Jana Deckerová (vedoucí redaktorka)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
telefon: 973 215 549
mobil: 606 604 733
e-mail: Jana.Deckerova@mo.gov.cz

Lucie Růžková (redaktorka)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
mobil: 724 850 598
e-mail: Lucie.Ruzkova1@mo.gov.cz

Petr Třešňák (redaktor)
Tychonova 1, 160 00 Praha 6
telefon: 973 200 152
mobil: 724 380 769
e-mail: petr.tresnak@mo.gov.cz

Klára Šemberová (grafik)
telefon: 973 215 612
e-mail: klara.semberova@mo.gov.cz

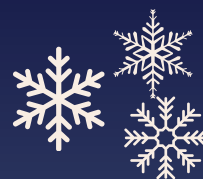
Elektronická podoba A reportu
je umístěna na www.mo.gov.cz



Adventní a Vánoční pobyty



volareza
HOTELY • LÁZNĚ • WELLNESS



KRÁTKODOBÉ ADVENTNÍ A WELLNESS POBYTY

S programem

VZ Měřín

8.12. – 11.12. 2025

VZ Dyje Vranov

11.12. – 14.12. 2025

CENY
OD
3 288 Kč

VLL Františkovy Lázně

4denní adventní wellness pobyt

Pobyt zahrnuje balíček procedur pro zletilé osoby (celkem 4 procedury za pobyt).



VÁNOČNÍ A SILVESTROVSKÉ POBYTY

S programem pro celou rodinu

VZ Bedřichov
depandance (4lůžk. studio)

20.12 – 26.12. 2025

27.12. – 02.01.2026

VZ Bedřichov
hotel *superior**

20.12. – 26.12. 2025

27.12. – 02.01. 2026

CENY
OD
6 906 Kč

On-line přehled všech volných poukazů v zařízeních VLRZ naleznete na www.volareza.cz v zabezpečené sekci Pobyty pro MO (kód MX99).

Bližší informace Vám rádi poskytneme na tel. (973) 201 633, 201 631 či na e-mailu dr@vlrz.cz.



VELITEL 22. ZÁKLADNY VRTULNÍKOVÉHO LETECTVA, NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU



VYHLAŠUJE VÝBĚR NA MÍSTA PALUBNÍCH STŘELCŮ

Co ti nabízíme?

- Pozici palubního střelce v hodnostech praporčíckého sboru u prestižní vrtulníkové letky
- Výcvik v zahraničí, odbornou střeleckou přípravu
- Výcvik ve výsadkové přípravě
- Nasazení v zahraničních operacích

Co požadujeme?

- Středoškolské vzdělání s maturitou
- Zdravotní klasifikace „A“
- Znalost AJ minimálně 1111

Upřednostňujeme:

- Předchozí praxe u bojových jednotek
- Kurz CLS
- Držitel BP „TAJNÉ“ nebo předpoklad pro její získání
- Základní praporčícký kurz

Strukturovaný životopis a motivační dopis
zasílejte na e-mail: karel.dostalek@mo.gov.cz

nejpozději do 1. 10. 2025

Bližší informace prap. Dostálek Alcatel 973 437 727



**CHCEŠ DĚLAT ZAJÍMAVOU
A ADRENALINOVOU PRÁCI?
HLEDÁME TĚ!**

